

Nr 40.

Ankom till riksdagens kansli den 4 juni 1916 kl. 8 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av dels Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om krigskonjunkturskatt, dels ock i ämnet väckta motioner.

Närvarande: herrar K. G. Karlsson, frih. C. J. Beck-Friis, Oskar Eklund*, Lyckholm, Antonsson, Bäckström, frih. Fleming, frih. Palmstierna, Jespersen*, Sandler, Jeansson i Kalmar, Rune*, Källman, Jonsson i Hökhullt, Johan Östberg*, Elof Ljunggren, Danström*, Jönsson i Revinge, von Hofsten och Nilsson i Kristianstad.

* Icke närvarande vid justeringen av betänkandet.

Genom proposition, nr 241, av den 5 maj 1916, vilken hänvisats till bevillningsutskottet, har Kungl. Maj:t, under åberopande av bifogat utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga följande:

Bihang till riksdagens protokoll 1916. 7 saml. 35 häft. (Nr 40).

Förslag
till
Förordning
om krigskonjunkturskatt.

Häri genom förordnas som följer:

1 §.

För vinst, uppkommen genom det av nuvarande krigstillstånd framkallade läget, skall på grund av taxering under år 1916 och följande år, i den mån vinsten icke blivit genom taxering år 1915 enligt förordningen om krigskonjunkturskatt den 11 juni 1915 beskattad, till staten erläggas krigskonjunkturskatt enligt bestämmelserna i denna förordning.

2 §.

Med vinst, som i 1 § sägs, förstås av krigstillståndet föranledd ökning uti

a) inkomst, som avses i 7 § 3:o b), c) och d) förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt; samt

b) sådan under nämnda 7 § 3:o a) hänförlig inkomst, som på grund av anställning inom rörelse eller yrke, varom i samma § 3:o b) förmäles, till följd av genom krigsläget ökad vinst för arbetsgivaren eller ökad omfattning av rörelsen eller yrket tillgodokommer någon såsom tantième, lönetillägg, gratifikation eller under vilken annan form som helst.

Inkomst, varom i b) sägs, kallas i denna förordning tantième.

3 §.

För skattskyldighet förutsättes:

a) att den skattskyldige för året taxerats till inkomst- och förmögenhetsskatt för ett taxerat belopp av minst 8,000 kronor;

b) att däri ingående inkomst av det slag, som i 2 § sägs, överstiger det belopp, vartill motsvarande inkomst blivit vid taxeringarna till inkomst- och förmögenhetsskatt någotdera av åren 1913 och 1914 högst beräknad; samt

c) att därjämte, vad angår inländskt aktiebolag och solidariskt bankbolag, bolagets för året till inkomstskatt taxerade inkomst överstiger dels 5 procent av bolagets kapital, sådant det vid årets taxering beräknats, dels ock, beräknad i procent av kapitalet (inkomstprocenten), den vid taxeringarna någotdera av åren 1913 och 1914 uträknade högsta inkomstprocenten.

4 §.

För taxering till krigskonjunkturskatt beräknas inkomst av varje inkomstkälla för sig och till det belopp, varmed den vid stadgad deklaration om inkomst och förmögenhet bör angivas under litt. C och D i deklarationsformuläret, dock att inkomst under CI beräknas allenast till den del, som utgör tantième.

Vid taxeringen skall hänsyn tagas till särskilda, under nyssberörda litt. icke gjorda avdrag för värdeminskning, så vitt de beröra hithörande inkomst, men däremot icke till de i deklarationsformuläret omförmälda allmänna avdragen i vidare mån än att från inkomst, som uppstått på grund av det genom krigstillståndet framkallade läget, avdrag får ske för förlust, som uppkommit å annat företag för utnyttjande av samma läge.

Därest icke kan utrönas, med vilket belopp inkomst, som här avses, ingår i det till inkomst- och förmögenhetsskatt taxerade beloppet, skall nämnda inkomst upptagas till det belopp, som den med ledning av den skattskyldiges deklaration och andra handlingar kan beräknas hava utgjort.

Om skyldighet att avgiva särskilda deklarationer och uppgifter till ledning vid beskattningen av krigskonjunkturvinst i form av tantième stadgas i 21 §.

5 §.

Har någon vid beräkning av deklarerad inkomst avdragit driftkostnad, som icke är att hänföra till verklig sådan eller icke står i rimligt förhållande till rörelsens omfattning, eller eljest avdragit kostnad, som uppenbarligen saknar samband med inkomstens förvärvande, skall krigskonjunkturskatt i förekommande fall utgå, även om berörda avdrag föranlett, att taxering för inkomst- och förmögenhetsskatt icke skett till sådant belopp, som i 3 § förutsättes, och skall beräkning, varom i 4 § sägs, verkställas utan hänsyn till sådant avdrag.

Har i fall, varom nu är sagt, avdraget belopp tillgodokommit annan såsom inkomst, utan att kunna beskattas på grund av bestämmelserna i 2 §, vare jämväl denne härför skattskyldig, därest de i 3 § stadgade förutsättningar för skattskyldighet eljest föreligga.

6 §.

Det belopp, varmed vid årets taxering till inkomst- och förmögenhetsskatt inberäknad inkomst av det slag, som i 2 § och 5 § andra stycket sägs, överstiger motsvarande vid taxeringarna någotdera av åren 1913 och 1914 högst beräknade inkomst, kallas i denna förordning *matematisk merinkomst*.

Den del därav, som har sin grund i det genom krigstillståndet framkallade läget benämnes *beskattningsbar merinkomst*.

7 §.

Om summan av skattskyldigs beskattningsbara merinkomster av samtliga inkomstkällor icke uppgår till 2,000 kronor, äger taxering icke rum.

Slutar nämnda summa icke å jämna hundratal kronor, avrundas densamma vid taxeringen till närmast lägre fulla hundratal kronor.

8 §.

Krigskonjunkturskatt beräknas enligt denna

Tariff.

Beskattningsbar merinkomst. Kronor.	Procenttal.	Skattebelopp. Kronor.	Ökning för varje fullt hundratal kronor, som faller mellan de i kol. 1 angivna inkomst- beloppen. Kronor.
2,000	12	240	13
20,000	13	2,600	15
40,000	14	5,600	16
80,000	15	12,000	17
160,000	16	25,600	19
240,000	17	40,800	21
320,000	—	—	—

För merinkomst, som uppgår till 320,000 kronor eller därutöver, utgör skatten 18 kronor för varje fulla 100 kronor.

9 §.

Om på grund av efterbeskattning för något av åren 1913 och 1914 skattskyldig påförts särskild inkomst- och förmögenhetsskatt, skall vid be-

räkningen av den matematiska merinkomsten så anses, som hade det efterbeskattade beloppet blivit i vanlig ordning till beskattning upptaget.

10 §.

År fråga om äkta makar, som var för sig taxerats till inkomst- och förmögenhetsskatt, skall till grund för inkomstberäkning i varje fall läggas makarnas sammanräknade inkomst. Skola båda makarna erlægga krigskonjunkturskatt, skall följaktligen skatten beräknas å makarnas sammanlagda beskattningsbara merinkomst, men till utgörande fördelas mellan makarna i förhållande till varderas särskilda beskattningsbara merinkomst.

11 §.

Har skattskyldig icke under någotdera av åren 1913 och 1914 varit till inkomst- och förmögenhetsskatt taxerad för inkomst, varom i 2 § sägs, anses den under löpande året taxerade inkomsten av ifrågavarande slag i sin helhet såsom matematisk merinkomst.

12 §.

Krigskonjunkturskatten uppbäres vid särskild uppbördsstämma enligt de närmare bestämmelser, som av Konungen meddelas.

13 §.

Skattskyldig taxeras till krigskonjunkturskatt å den ort, där han under året taxerats till inkomst- och förmögenhetsskatt.

14 §.

Bestämmelserna i 24 § förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt skola äga tillämpning även i fråga om krigskonjunkturskatt.

15 §.

Taxering enligt denna förordning äger rum år 1916 och sedermera årligen till och med året efter det, under vilket genom nådig kungörelse tillkännagivits, att krigstillståndet skall anses hava upphört.

Taxeringen verkställs av en särskild nämnd, kallad krigskonjunkturskattenämnd.

Sådan nämnd utses för varje län och för Stockholms stad av Konungens befallningshavande och skall bestå av minst 4 högst 8 ledamöter. Konungens befallningshavande utser jämväl suppleanter till antal, motsvarande minst hälften av antalet ordinarie ledamöter. Såväl ordinarie ledamöter som suppleanter utses till minst halva antalet för län bland ledamöterna eller suppleanterna i länets prövningsnämnd och för Stockholms stad bland ledamöterna eller suppleanterna i stadens prövningsnämnd.

Krigskonjunkturskattenämnden sammanträder för län i residensstaden och för Stockholms stad i Stockholm å tid, som utsättes av Konungens befallningshavande och bestämmes så, att nämndens arbeten må vara avslutade i länen före den 1 december och i Stockholm före årets slut. Om tid och ställe för nämndens sammanträde utfärdar Konungens befallningshavande senast den 15 juli allmän kungörelse samt underrättar i god tid dem, som blivit utsedda till ledamöter i nämnden.

Berörda kungörelse skall jämväl innehålla erinran till vederbörande om den i 21 § stadgade skyldighet att avlämna deklARATION och uppgifter till ledning vid taxering av tantième samt om påföljden för uraktlåtenhet därutinnan, och skall kungörelsen införas i ortstidningar, som av Konungens befallningshavande bestämmas.

Möter för ledamot i nämnden hinder att tillstädeskomma, bör anmälan därom ofördröjligen ingivas till Konungens befallningshavande, som därefter inkallas vederbörande suppleant.

Den, som blivit utsedd till ledamot i nämnden eller inkallad i stället för ordinarie ledamot, men utan vederbörligen anmält förfall icke infinner sig vid nämndens sammankomst, skall böta tjugufem kronor.

16 §.

Konungens befallningshavande åligger att, på grund av de till taxeringarna för inkomst- och förmögenhetsskatt hörande handlingar och de i 21 § omförmälda särskilda deklARATIONER och uppgifter, till ledning för krigskonjunkturskattenämndens arbete upprätta en längd över de i länet med hänsyn till matematisk merinkomst ifrågakommande skattskyldiga.

I denna längd, som kallas krigskonjunkturskattelängd och för vilken formulär fastställs av Konungen, upptagas för varje skattskyldig hans namn, för året till inkomst- och förmögenhetsskatt taxerat belopp, åren 1913 och 1914 samt löpande året till sådan skatt taxerad inkomst, särskilt för varje inkomställa, av sådant slag som avses i 2 §, matematisk mer-

inkomst såväl särskilt för varje inkomstkälla som till sammanlagt belopp samt uträknad skatt. För inländskt aktiebolag och solidariskt bankbolag angivas därjämte bolagets kapital och inkomstprocent enligt taxeringarna såväl det löpande året som åren 1913 och 1914. Härutöver skola i längden antecknas kända särskilda förhållanden, som kunna inverka på taxeringen.

17 §.

Så snart krigskonjunkturskattelängden i enlighet med 16 § upprättats, skall genom Konungens befallningshavandes försorg till en var i den samma upptagen skattskyldig översändas utdrag av längden, i vad honom angår, och skall därvid underrättelse tillika lämnas om tiden för krigskonjunkturskattenämndens sammanträde samt om vad skattskyldig, enligt vad här nedan sägs, har att iakttaga, därest han anser den beskattningsbara merinkomsten böra upptagas till annat belopp än den matematiska merinkomsten.

Underrättelse, varom nu är sagt, skall genom Konungens befallningshavandes försorg i rekommenderat brev med allmänna posten kostnadsfritt tillsändas den skattskyldige under hans i senast avlämnade deklaration uppgivna adress, där ej annan adress senare blivit av honom uppgiven, och skall sådant brev vara till posten avlämnat sist en månad före nämndens sammanträde.

Förmenar skattskyldig, att den matematiska merinkomsten i sin helhet eller till någon del icke har sin grund i det genom krigstillståndet framkallade läget, äger han att sist å fjortonde dagen före krigskonjunkturskattenämndens sammanträde till Konungens befallningshavande inkomma med till nämnden ställda erinringar jämte den utredning i ärendet han vill åberopa.

18 §.

Vid krigskonjunkturskattenämndens sammanträde skola av Konungens befallningshavande tillhandahållas ej mindre krigskonjunkturskattelängden och de framställningar, som med anledning av denna inkommit från skattskyldiga, än även de deklarationer, uppgifter, taxeringslängder, angivande jämväl av prövningsnämnden beslutade ändringar, samt övriga handlingar, som för taxeringens verkställande må erfordras.

Om och i den mån av föreliggande handlingar framgår eller eljest är för nämnden känt, att den matematiska merinkomsten uppstått

på grund av omständigheter, vilka icke stå i samband med det av krigstillståndet framkallade läget, äger taxering till krigskonjunkturskatt icke rum.

19 §.

Har skattskyldig under år 1913 eller år 1914 varit till inkomst- och förmögenhetsskatt taxerad å ort inom annat län än det, inom vilket han skall taxeras till krigskonjunkturskatt, eller har skattskyldig förut blivit till krigskonjunkturskatt taxerad i annat län än det, inom vilket han skall det löpande året till sådan skatt taxeras, åligger det Konungens vederbörande befallningshavande att, då framställning därom göres, till Konungens befallningshavande i det län, där taxering skall ske, översända för taxeringen erforderliga deklARATIONER, utdrag av taxeringslängderna och krigskonjunkturskattelängden samt övriga handlingar angående den skattskyldiges taxering.

20 §.

Vid krigskonjunkturskattenämndens sammanträde föres protokoll angående de ärenden, där sådant erfordras, börande protokollet justeras inför nämnden och justeringen bestyrkas genom å protokollet tecknat intyg av två ledamöter. Kan justeringen ej ske vid nämndens sammanträde, må densamma äga rum senast åtta dagar därefter inför ordföranden och två av nämnden därtill utsedda ledamöter i närvaro jämväl av kronans ombud.

Nämndens beslut i fråga om den beskattningsbara merinkomsten och uträknad skatt antecknas för varje skattskyldig i härför avsedda kolumner i krigskonjunkturskattelängden.

Sedan taxeringen avslutats, underskrives längden av nämndens ordförande och minst två ledamöter.

Anteckningarna i längden verkställas och protokollet föres av den eller de personer, som Konungens befallningshavande därtill förordnat.

Protokollsföraren hos nämnden åligger att ofördröjligen, efter det protokollet justerats, till skattskyldig, vilkens till ledning vid egen taxering avlämnade uppgifter och erinringar icke blivit vid taxeringen följda eller för vilken det taxerade beloppet satts högre än den matematiska merinkomsten eller vilken blivit taxerad, ehuru han icke varit av Konungens befallningshavande i längden upptagen, i rekommenderat brev översända med besvärshänvisning försett utdrag av protokollet, i vad honom rör.

21 §.

1 mom. Skattskyldig, som för året taxerats till inkomst- och förmögenhetsskatt för ett taxerat belopp av minst 8,000 kronor och därvid beskattats för tantième, skall avgiva särskild deklaration om tantième.

Denna deklaration skall före den 15 september avlämnas till Konungens befallningshavande i det län, där taxeringen till inkomst- och förmögenhetsskatt ägt rum, och, avfattad enligt vid denna förordning fogat formulär, upptaga, särskilt för varje inkomstkälla, skattskyldigs under litt. CI i det allmänna deklarationsformuläret uppgivna inkomster med angivande av däri ingående tantième, beloppen av vid 1913 och 1914 års taxeringar till inkomst- och förmögenhetsskatt beskattad tantième samt de grunder, efter vilka tantième i varje fall utgått.

2 mom. Det åligger arbetsgivare, som i 2 § b) avses, att för varje hos honom anställd person, till vilken tantième utgått till belopp av 1,000 kronor eller däröver, till den myndighet och inom den tid, som ovan föreskrivits i fråga om särskild deklaration av den skattskyldige, avlämna skriftlig uppgift å beloppet av tantiëmen och grunderna för dess beräkande.

3 mom. Därjämte åligger det skattskyldig att på anmaning av Konungens befallningshavande och inom i anmaningen förelagd tid meddela upplysningar till ledning för taxeringen till krigskonjunkturskatt, såvitt honom rör, en var i övrigt obetaget att meddela upplysningar, som kunna tjäna till ledning vid hans taxering; och skall i fråga om sådan anmaning, vad i 15 § 1 mom. förordningen om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering stadgas om anmaning, som utfärdas av kronans ombud hos prövningsnämnd, äga motsvarande tillämpning.

4 mom. Varder deklaration, som i denna § omförmäles, ej i föreskriven tid avlämnad, vare den skattskyldige förlustig rätten att överklaga taxering, för vilken deklarationen skolat ligga till grund.

Vid underlåtenhet i fråga om arbetsgivares i 2 mom. stadgade uppgiftsplikt böte den försumlige tjugufem kronor.

Hörsammas icke anmaning, varom i 3 mom. är sagt, förloras rätten att överklaga taxeringen, och vare därjämte den anmanade förfallen till böter, svarande mot en tiondedel av den krigskonjunkturskatt, som påföres den skattskyldige.

Visas giltig ursäkt för underlåtenhet i fråga om deklarations- och uppgiftsskyldighet enligt denna §, äger stadgad påföljd icke rum.

Har någon i meddelad deklaration, annan uppgift eller upplysning mot bättre vetande uteslutit eller till för lågt belopp upptagit inkomst,

vare påföljd som i 20 § förordningen om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering sägs.

5 mom. I fråga om skyldighet att för annans räkning avgiva deklARATION, uppgift eller upplysning enligt denna förordning gäller vad i 9 § förordningen om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering för motsvarande fall är stadgat.

22 §.

Till ersättande av kostnaderna för det förberedande arbete för taxering till krigskonjunkturskatt, som skall genom Konungens befallningshavandes försorg utföras, samt övriga av taxeringsarbetet föranledda kostnader har krigskonjunkturskattenämnden att efter förslag av Konungens befallningshavande anvisa erforderliga medel.

Å nämndens sammanträdesort icke bosatta ledamöter äga åtnjuta resekostnads- och traktamentsersättning såsom för ledamot i prövningsnämnd är stadgat.

Här omförmälda ersättningar ävensom gottgörelse, motsvarande landskamrerares tjänstgöringspenningar, till den, vilken i anledning av landskamrerare för arbete med krigskonjunkturskattetaxeringen beviljad ledighet från vissa tjänstegöromål förordnas att samma göromål förrätta, avföras å anslaget till kostnader för taxering till skatt å inkomst och förmögenhet.

23 §.

Inom femton dagar efter krigskonjunkturskattenämndens sista sammanträde skola, utom vad Stockholms stad angår, utdrag av krigskonjunkturskattelängden, summerade i avseende å den av nämnden uträknade skatten, översändas till vederbörande häradsskrivare och magistrat för debiterings verkställande.

Efter slutad debitering av skatten åligger det häradsskrivaren och magistraten att till Konungens befallningshavande återställa utdragen.

Krigskonjunkturskattelängden skall biläggas kronoräkenskaperna för året.

24 §.

Över krigskonjunkturskattenämnds beslut må besvär anföras av kronans ombud, så ock av vederbörande skattskyldig, därest han ej, enligt bestämmelserna i 21 §, förlorat rätten därtill, och skall den omständig-

heten, att skattskyldig ej gjort sådan framställning, som i 17 § omförmäles, icke utgöra hinder för besvärens upptagande till prövning.

Besvären skola, ställda till Kammarrätten, ingivas till Konungens befallningshavande i det län, där taxeringen skett, före klockan tolv på sista helgfria dagen i mars månad året efter det, då taxeringen ägt rum, vid påföljd att besvären eljest icke varda upptagna till prövning.

Sedan vid inkomna besvär blivit fogade utdrag av krigskonjunkturskattelängden och av taxeringslängderna, såvitt den överklagade taxeringen angår, samt förklaring över besvären inforrats från vederbörande, insänder Konungens befallningshavande skyndsamt till kammarrätten samtliga handlingar med de upplysningar och erinringar, som besvären anses påkalla.

Så snart ovan stadgade besvärstid gått till ända, översänder Konungens befallningshavande till Kammarrätten förteckning å anförda besvär.

25 §.

Därest efter anförda besvär över prövningsnämnds eller kammarrättens beslut taxering till inkomst- och förmögenhetsskatt ändras eller bliver någon åsatt för år, då taxering till krigskonjunkturskatt ägt rum, skall samtidigt vidtagas den ändring i taxeringen till krigskonjunkturskatt eller verkställas den taxering till sådan skatt, som därav må föranledas.

Det åligger Konungens befallningshavande att vid insändande till kammarrätten av besvär rörande taxering till inkomst- och förmögenhetsskatt i förekommande fall foga utdrag av krigskonjunkturskattelängden.

26 §.

Om någon på grund av efterbeskattning påföres särskild inkomst- och förmögenhetsskatt, skall, om efterbeskattningen därtill föranleder, krigskonjunkturskatt särskilt påföras honom till behörigt belopp.

Sådan skattepåföring sker i sammanhang med efterbeskattningen till inkomst- och förmögenhetsskatt och verkställs av samma myndighet.

Om klagan över sådan skattepåföring gäller vad som stadgas om överklagande av taxering till inkomst- och förmögenhetsskatt.

Har någon i uppgift eller upplysning, som avgivits till ledning vid taxering till krigskonjunkturskatt, lämnat oriktigt meddelande, eller har uppgiftspliktig underlåtit avlämna uppgift eller inforrad upplysning, och har därav föranletts, att krigskonjunkturskatt icke blivit påförd eller blivit påförd till för lågt belopp, skall, då sådant kommer till vederbörandes kännedom, särskild krigskonjunkturskatt genom taxering påföras den skattskyldige till belopp, som genom berörda förfarande undandragits.

Sådan efterbeskattning må icke ske senare än fem år efter det år, då taxering rätteligen bort ske, och verkställas under år, då krigskonjunkturskattenämnd finnes tillsatt, av denna, men eljest av vederbörande provningsnämnd.

Då efterbeskattning till krigskonjunkturskatt verkställas av krigskonjunkturskattenämnd, antecknas densamma i den allmänna krigskonjunkturskattelängden, men i andra fall sker anteckning om efterbeskattningen i särskild krigskonjunkturskattelängd, som bilägges inkomstlängden.

Har den skattskyldige avlidit, gäller i fråga om påföring av krigskonjunkturskatt enligt denna §, vad i 22 § förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt för motsvarande fall stadgas.

27 §.

Bestämmelserna i 23 § 1 och 3 mom., 43, 44, 48, 51, 52, 53, 56, 57, 58 §§, 59 § 2 mom. samt 60 och 61 §§ förordningen om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering skola i tillämpliga delar gälla jämväl i fråga om taxering till krigskonjunkturskatt, och skall det åligga kronans ombud att i varje i krigskonjunkturskattenämndens protokoll omförmält mål låta sin mening och skälen därför till protokollet antecknas.

28 §.

Därest kammarrätten vid prövning av anmärkning, som framställts av dess revisionsavdelning, finner att krigskonjunkturskatt till följd av skrivfel, felaktig uträkning eller förbiseende icke påförts eller påförts till lägre belopp än som vederbort, äger kammarrätten, efter vederbörandes hörande, vidtagna erforderlig rättelse i skattepåföringen; skolande till ledning vid här omförmälda granskning samtliga till grund för taxering enligt denna förordning liggande deklara-tions- och andra handlingar, vilka icke bilagts anförda besvär, i förseglade konvolut åtfölja kronoräkenskaper-na vid deras insändande till kammarrätten.

29 §.

Sammandrag av krigskonjunkturskattelängderna, angivande för varje fögderi och stad påford krigskonjunkturskatt, skall i enlighet med formulär, som fastställas av statskontoret, genom Konungens befallningshavandes försorg upprättas och till statskontoret insändas senast den 31 december, dock att för Stockholm därmed må anstå till slutet av februari påföljande år.

Så snart de till statskontoret inkomna sammandragen hunnit därstädes granskas, skall ett generalsammandrag för hela riket inom statskontoret upprättas samt genom detta verks försorg utgivas från trycket och utdelas med allmänna tidningarna.

30 §.

Krigskonjunkturskatten redovisas såsom inkomst i kronoräkenskaperna för det år, under vilket taxeringen därtill ägt rum.

31 §.

Har någon enligt denna eller förut gällande förordning taxerats till krigskonjunkturskatt för inkomst, för vilken han även i annat land påförts skatt av motsvarande slag, må han hos Konungen söka skälig nedsättning i den honom här i riket påförda krigskonjunkturskatten, och må, under förutsättning av motsvarande eftergift i det andra landet, Konungen efter vederbörandes hörande medgiva den nedsättning, som kan finnas av rättvisa och billighet påkallad.

32 §.

Har skattskyldig ordnat sin bokföring på sådant sätt, att vinst, varom i denna förordning är fråga, redovisas senare, än i allmänhet äger rum, och har därav föranletts, att vinst, som uppkommit före utgången av det år, varunder, jämlikt 15 §, krigstillståndet skall anses hava upphört, blivit undandragen taxering enligt denna förordning, skall sådan vinst ändock vara underkastad beskattning enligt här ovan stadgade grunder för skattskyldighet.

De särskilda bestämmelser, som härutinnan erfordras, utfärdas av Konungen.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen, enligt därå meddelad uppgift, från trycket utkommit Svensk författningssamling.

Genom densamma upphäves förordningen om krigskonjunkturskatt den 11 juni 1915.

Deklaration om tantième för krigskonjunkturskattetaxeringen år 191...

Fullständiga för- och tillnamn:

Titel:

Mantalskrivningsort för innevarande år:

Län: Stad: Rote:

Socken, köping: Församling (i stad)

By, gård, hemman och n:r Kvarter: n:r

med adressnummer:

	kronor	öre
Den av mig till årets taxering för inkomst- och förmögenhetsskatt under CI i deklarationsformuläret deklarerade inkomst utgjorde	-----	-----
och fördelas på följande sätt (här angivas de särskilda inkomstkällorna och beloppet för varje inkomstkälla)	-----	-----
Summa	-----	-----
I denna summa ingår tantième med följande belopp (specificerade för varje inkomstkälla)	-----	-----
-----	-----	-----
Summa	-----	-----

Särskilda upplysningar:

(Här lämnas de övriga upplysningar, som deklaranter kan önska meddela till ledning för bedömning, huruvida och i vad mån till krigskonjunkturskatt skattskyldig krigsvinst ingår i det deklarerade tantiëbeloppet.)

Att samtliga i denna deklARATION lämnade uppgifter blivit av mig efter bästa förstånd meddelade, bekräftas på heder och samvete:

..... den 191...

Namn:

Titel:

Postadress:

Beträffande vad föredragande departementschefen enligt ovan omnämnda statsrådsprotokoll anfört vid ärendets föredragning inför Kungl. Maj:t, får utskottet hänvisa till propositionen.

Till utskottet hava jämväl överlämnats nedannämnda tre i anledning av propositionen väckta motioner.

I motion II: 321, av friherre *Palmstierna*, har yrkats, »att § 2 i Kungl. Maj:ts proposition, nr 241, måtte ändras på det sätt, att även inkomst av fast egendom underkastas krigskonjunkturbeskattning, samt att riksdagen måtte besluta sådan ändring av den i propositionen föreslagna skatteskalan, att progressionen fortsättes över nu föreslagna gräns, och hemställas, att vederbörande utskott måtte framlägga förslag i detta avseende».

*Motion
II: 321.*

I motion II: 322, av herr *Wikström*, hemställas, att riksdagen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 241 måtte besluta antaga ny förordning om krigskonjunkturskatt, dock med de ändringar i Kungl. Maj:ts förslag, som innefattades i följande vid motionen fogade

*Motion
II: 322.*

»Förslag

till

Förordning om krigskonjunkturskatt.

Härigenom förordnas som följer:

§ 1.

För merinkomst uppkommen under år 1915, skall på grund av taxering under år 1916 och följande år, i den mån inkomsten icke blivit genom taxering år 1915 enligt förordningen om krigskonjunkturskatt den 11 juni 1915 beskattad, till staten erläggas krigskonjunkturskatt enligt bestämmelserna i denna förordning.

§ 2.

Med merinkomst, som i § 1 sägs, förstås i denna förordning den till inkomst- och förmögenhetsskatt under år 1916 taxerade inkomst till den del samma inkomst överstiger det belopp, vartill motsvarande inkomst blivit vid taxeringarna något av åren 1913 och 1914 högst beräknad.

§ 3.

För skattskyldighet förutsättes:

a) att den skattskyldige för året taxerats till inkomst- och förmögenhetsskatt för ett taxerat belopp av minst 6,000 kronor;

Bihang till riksdagens protokoll 1916. 7 saml. 35 häft. (Nr 40.)

b) att, vad angår inländskt aktiebolag och solidariskt bankbolag, bolagets för året till inkomstskatt taxerade inkomst, den vid taxeringarna någotdera av åren 1913 och 1914 uträknade högsta inkomstprocenten samt därjämte att vinsten utgör minst 5 % å bolagets år 1913 bokförda eller därefter *kontant inbetalta kapital*.

§ 4.

Överstiger bolags vinst 5 men icke 8 procent å kapitalet, beräknat som i 3 § sägs, skall från det enligt 6 § beräknade skattebeloppet avdragas:

90 %	när inkomsten i förhållande till kapitalet överstiger 5	men icke 5 1/4 %
80 »	» » » » » » » » »	5 1/4 » » 5 1/2 »
70 »	» » » » » » » » »	5 1/2 » » 5 3/4 »
60 »	» » » » » » » » »	5 3/4 » » 6 »
50 »	» » » » » » » » »	6 » » 6 1/4 »
40 »	» » » » » » » » »	6 1/4 » » 6 1/2 »
30 »	» » » » » » » » »	6 1/2 » » 6 3/4 »
20 »	» » » » » » » » »	6 3/4 » » 7 »
10 »	» » » » » » » » »	7 » » 8 »

§ 5.

Om summan av skattskyldigs beskattningsbara merinkomster av samtliga inkomstkällor icke uppgår till 800 kronor, äger taxering icke rum.

Slutar nämnda summa icke å jämna hundratal kronor, avrundas densamma vid taxeringen till närmast lägre fulla hundratal kronor.

§ 6.

Krigskonjunkturskatt beräknas enligt denna

T a r i f f.

Beskattningsbar merinkomst Kronor,	Procenttal.	Skattebelopp Kronor.	Ökning för varje fullt hundratal kronor, som faller mellan de i kol. 1 angivna inkomst- beloppa Kronor.
800: —	0,5	4: —	—: —
900: —	0,75	6: 75	—: —
1,000: —	1	10: —	2: 50
1,200: —	1,25	15: —	3: —
1,400: —	1,5	21: —	5: —
1,600: —	2	32: —	10: —
1,800: —	3	54: —	10: —
2,100: —	4	84: —	7: —
3,000: —	5	150: —	9: —
4,000: —	6	240: —	11: —
5,000: —	7	350: —	13: —
6,000: —	8	480: —	15: —

Beskattningsbar merinkomst Kronor.	Procenttal.	Skattebelopp Kronor.	Ökning för varje fullt hundratal kronor, som faller mellan de i kol. 1 angivna inkomst- beloppen Kronor.
7,000: —	9	630: —	12: 25
10,000: —	10	1,000: —	13: 50
14,000: —	11	1,540: —	15: 50
18,000: —	12	2,160: —	16: —
24,000: —	13	3,120: —	18: —
30,000: —	14	4,200: —	18: —
40,000: —	15	6,000: —	20: —
50,000: —	16	8,000: —	19: 50
70,000: —	17	11,900: —	20: —
100,000: —	18	18,000: —	21: —
150,000: —	19	28,500: —	23: —
200,000: —	20	40,000: —	24: 33
260,000: —	21	54,600: —	26: 33
330,000: —	22	70,400: —	24: 77
500,000: —	23	115,000: —	25: —
1,000,000: —	24	240,000: —	27: —
1,500,000: —	25	375,000: —	

För varje 100 kronor beräknad inkomst över 1,500,000 erlägges 25 kronor.

§ 7.

För merinkomst, som uppgår till 1,500,000 kronor eller därutöver, utgör skatten 18 kronor för varje fulla 100 kronor.

§ 8.

Om på grund av efterbeskattning för något av åren 1913 och 1914 skattskyldig påförts särskild inkomst- och förmögenhetsskatt, skall vid beräkningen av den matematiska merinkomsten så anses, som hade det efterbeskattade beloppet blivit i vanlig ordning till beskattning upptaget.

§ 9.

Är fråga om äkta makar, som var för sig taxerats till inkomst- och förmögenhetsskatt, skall till grund för inkomstberäkning i varje fall läggas makarnas sammanräknade inkomst. Skola båda makarna erlägga krigskonjunkturskatt, skall följaktligen skatten beräknas å makarnas sammanlagda beskattningsbara merinkomst, men till utgörande fördelas mellan makarna i förhållande till varderas särskilda beskattningsbara merinkomst.

§ 10.

Har skattskyldig icke under någotdera av åren 1913 och 1914 varit till inkomst- och förmögenhetsskatt taxerad för inkomst, anses den under löpande året taxerade inkomsten av ifrågavarande slag i sin helhet såsom merinkomst.

§ 11.

Skattskyldig taxeras till krigskonjunkturskatt å den ort, där han under året taxerats till inkomst- och förmögenhetsskatt.

§ 12.

Bestämmelserna i 24 § förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt skola äga tillämpning även i fråga om krigskonjunkturskatt.

§ 13.

Taxeringen enligt denna förordning äger rum år 1916 och sedermera årligen till och med året efter det, under vilket genom nådig kungörelse tillkännagivits, att krigstillståndet skall anses hava upphört.

Taxeringen verkställs av en särskild nämnd, kallad krigskonjunkturskattenämnd.

Sådan nämnd utses för varje län och för Stockholms stad av Konungens befallningshavande och skall bestå av minst 4 högst 8 ledamöter. Konungens befallningshavande utser jämväl suppleanter till antal, motsvarande minst hälften av antalet ordinarie ledamöter. Såväl ordinarie ledamöter som suppleanter utses till minst halva antalet för län bland ledamöterna eller suppleanterna i länets prövningsnämnd och för Stockholms stad bland ledamöterna eller suppleanterna i stadens prövningsnämnd.

Krigskonjunkturskattenämnden sammanträder för län i residensstaden och för Stockholms stad i Stockholm å tid, som utsättes av Konungens befallningshavande och bestämmes så, att nämndens arbeten må vara avslutade i länen före den 1 december och i Stockholm före årets slut. Om tid och ställe för nämndens sammanträde utfärdar Konungens befallningshavande senast den 15 juli allmän kungörelse samt underrättar i god tid dem, som blivit utsedda till ledamöter i nämnden.

Möter för ledamot i nämnden hinder att tillstädeskomma, bör anmälan därom ofördröjligen ingivas till Konungens befallningshavande, som därefter inkallar vederbörande suppleant.

Den, som blivit utsedd till ledamot i nämnden eller inkallad i stället för ordinarie ledamot, men utan vederbörligen anmält förfall icke infinner sig vid nämndens sammankomst, skall böta tjugufem kronor.

§ 14.

Genom kungörelse, som bl. a. offentliggöres i ortens tidningar, skall, genom Konungens befallningshavandes försorg, meddelande lämnas allmänheten.

§ 15.

Skattskyldig som anser sig på grund av i § 4 lämnade föreskrifter eller av annan anledning hava rätt fordra skattefrihet eller nedsättning i taxerad merinkomst, äger att härom till Konungens befallningshavande före den 1 sept. insända anmälan, åtföljd av de intyg eller andra handlingar han till stöd för sitt yrkande vill åberopa; åliggande det aktiebolag och solidariskt bankbolag som

önska komma i åtnjutande av avdrag på grund av föreskrifterna i § 4 att särskilt ange huruvida aktiekapitalet ökats efter år 1913 och i så fall på vilket sätt.

De närmare bestämmelserna rörande denna kungörelses innehåll och tiden och stället för dess offentliggörande, meddelas av Konungen.

§ 16.

Uppbörd av krigskonjunkturskatten verkställs enligt de närmare bestämmelser, som av Konungen meddelas.

§ 17.

Konungens befallningshavande åligger att, på grund av de till taxeringarna för inkomst- och förmögenhetsskatt hörande handlingar, till ledning för krigskonjunkturskattenämndens arbete upprätta en längd över de i länet med hänsyn till merinkomst ifrågakommande skattskyldiga.

I denna längd, som kallas krigskonjunkturskattelängd och för vilken formulär fastställs av Konungen, upptagas för varje skattskyldig hans namn, för åren 1913 och 1914 samt löpande året till inkomst- och förmögenhetsskatt samt uträknad merinkomst och därå enligt denna förordning uträknad skatt.

För inländskt aktiebolag och solidariskt bankbolag angivas därjämte bolagets kapital och inkomstprocent enligt taxeringarna såväl det löpande året som åren 1913 och 1914. Härutöver skola i längden antecknas kända särskilda förhållanden, som kunna inverka på taxeringen.

§ 18.

Så snart krigskonjunkturskattelängden i enlighet med 16 § upprättats, skall genom Konungens befallningshavandes försorg till envar i densamma upptagen skattskyldig översändas utdrag av längden, i vad honom angår, och skall därvid underrättelse tillika lämnas om tiden för krigskonjunkturskattenämndens sammanträde.

Underrättelse, varom nu är sagt, skall genom Konungens befallningshavandes försorg i rekommenderat brev med allmänna posten kostnadsfritt tillsändas den skattskyldige under hans i senast avlämnade deklaration uppgivna adress, där ej annan adress senare blivit av honom uppgiven, och skall sådant brev vara till posten avlämnat sist en månad före nämndens sammanträde.

§ 19.

Vid krigskonjunkturskattenämndens sammanträde skola av Konungens befallningshavande tillhandahållas ej mindre krigskonjunkturskattelängden och de framställningar, som beträffande densamma inkommit från skattskyldiga, än även de deklarationer, uppgifter, taxeringslängder, angivande jämväl av prövningsnämnden beslutade ändringar, samt övriga handlingar, som för taxeringens verkställande må erfordras.

§ 20.

(Lika med § 19 i Kungl. Maj:ts förslag).

§ 21.

(Lika med § 20 i Kungl. Maj:ts förslag).

§ 22—§ 32.

(Lika med § 22—§ 32 i Kungl. Maj:ts förslag).

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen, enligt därå meddelad uppgift, från trycket utkommit i Svensk Författningssamling.

Genom densamma upphäves förordningen om krigskonjunkturskatt den 11 juni 1915.»

*Motion
II: 325.*

I motion II: 325, av herr *Runefors*, föreslås, att riksdagen måtte antaga ett förslag till förordning om krigstidsskatt av följande lydelse:

»Förslag till förordning om krigstidsskatt.

1 §.

Under återstående tiden för nuvarande krigstillstånd skall, enligt bestämmelserna i denna förordning, till staten erläggas en särskild skatt, avsedd att utgå för den ökade inkomst, någon haft under tiden för krigstillståndet.

Denna skatt benämnes *krigstidsskatt*, och äger taxering därtill rum år 1916 och sedermera årligen till och med året efter det, under vilket genom nådig kungörelse tillkännagivits, att krigstillståndet skall anses hava upphört.

2 §.

För skattskyldighet förutsättes:

a) att den skattskyldige för året taxerats till inkomst- och förmögenhetsskatt för ett taxerat belopp av minst 10,000 kronor;

b) att däri ingående inkomst överstiger medeltalet av de inkomster, som taxerats till inkomst- och förmögenhetsskatt åren 1913 och 1914; samt

c) att därjämte, vad angår inländskt aktiebolag och solidariskt bankbolag, bolagets för året till inkomstskatt taxerade inkomst överstiger dels 5 procent av bolagets kapital, sådant det vid årets taxering beräknats, dels ock, beräknad i procent av kapitalet (inkomstprocenten), medeltalet av de vid taxeringarna åren 1913 och 1914 uträknade inkomstprocenterna.

3 §.

Till grund för taxering till krigstidsskatt lägges det belopp, varmed i årets taxering till inkomst- och förmögenhetsskatt ingående inkomst överstiger medeltalet av de i taxeringarna till sådan skatt åren 1913 och 1914 ingående inkomster.

Detta belopp kallas i denna förordning *merinkomst*.

4 §.

Om merinkomsten icke uppgår till 2,000 kronor äger taxering icke rum.

Slutar beloppet därav icke å jämna hundratal kronor, avjämnas det samma till närmast lägre fulla hundratal kronor.

5 §.

Krigstidsskatt beräknas enligt denna

T a r i f f.

Taxerad merinkomst.	Procenttal.	Skattebelopp.	Ökning för varje fullt hundratal kronor, som faller mellan de i kol. 1 angivna inkomst- beloppen.
Kronor.		Kronor.	Kronor.
2,000	4	80	6
4,000	5	200	8
6,000	6	360	10

Taxerad merinkomst.	Procenttal.	Skattebelopp.	Ökning för varje fullt hundratal kronor, som faller mellan de i kol. 1 angivna inkomst- beloppen.
Kronor.		Kronor.	Kronor.
8,000	7	560	12
10,000	8	800	14
12,000	9	1,080	16
14,000	10	1,400	18
16,000	11	1,760	20
18,000	12	2,160	22
20,000	13	2,600	15
40,000	14	5,600	16
80,000	15	12,000	17
160,000	16	25,600	19
240,000	17	40,800	21
320,000	18	57,600	23
400,000	19	76,000	24
500,000	20	100,000	26
600,000	21	126,000	28
700,000	22	154,000	30
800,000	23	184,000	32
900,000	24	216,000	34
1,000,000	—	—	—

För merinkomst, som uppgår till 1,000,000 kronor eller däröver, utgör skatten 25 kronor för varje fulla 100 kronor.

6 §.

Om på grund av efterbeskattning för något av åren 1913 och 1914 skattskyldig påförts särskild inkomst- och förmögenhetsskatt, skall vid beräkningen av merinkomsten så anses, som hade det efterbeskattade beloppet blivit i vanlig ordning till beskattning upptaget.

7 §.

Är fråga om äkta makar, som var för sig taxerats till inkomst- och förmögenhetsskatt, skall till grund för beräkning av inkomst och taxerat

belopp i varje fall läggas makarnas sammanräknade inkomst och taxerade belopp. Skola båda makarna erlägga krigstidsskatt, skall följaktligen skatten beräknas å makarnas sammanlagda merinkomst, men till utgörande fördelas mellan makarna i förhållande till varderas särskilda merinkomst.

8 §.

Har skattskyldig icke under någotdera av åren 1913 och 1914 varit till inkomst- och förmögenhetsskatt taxerad för inkomst, anses den under löpande året till sådan skatt taxerade inkomsten till två tredjedelar av sitt belopp såsom merinkomst.

9 §.

Krigstidsskatten uppbäres, där ej Konungen för särskild ort annorledes förordnar, i sammanhang med övriga för året debiterade kronoutskylder.

10 §.

Skattskyldig taxeras till krigstidsskatt å den ort, där han under året taxerats till inkomst- och förmögenhetsskatt.

11 §.

Bestämmelserna i 24 § förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt skola äga tillämpning även i fråga om krigstidsskatt.

12 §.

Taxering enligt denna förordning verkställs av årets prövningsnämnd.

13 §.

Konungens befallningshavande åligger att, på grund av de till taxeringarna för inkomst- och förmögenhetsskatt hörande handlingar och de i 17 § omförmälda uppgifter, till ledning för prövningsnämndens arbete
Bihang till riksdagens protokoll 1916. 7 saml. 35 häft. (Nr 40.)

bete upprätta en längd över de i länet med hänsyn till merinkomst ifrågakommande skattskyldiga.

I denna längd, som kallas krigstidsskattelängd och för vilken formulär fastställs av Konungen, upptagas för varje skattskyldig hans namn, för året till inkomst- och förmögenhetsskatt taxerat belopp, åren 1913 och 1914 samt löpande året till sådan skatt taxerad inkomst, merinkomst samt uträknad skatt. För inländskt aktiebolag och solidariskt bankbolag angivas därjämte bolagets kapital- och inkomstprocent enligt taxeringarna såväl det löpande året som åren 1913 och 1914.

14 §.

Vid prövningsnämndens sammanträde skola av Konungens befallningshavande tillhandahållas krigstidsskattelängden ävensom taxeringslängder, angivande jämväl av prövningsnämnden beslutade ändringar, och övriga handlingar, som för taxeringens verkställande må erfordras.

15 §.

Har skattskyldig under år 1913 eller år 1914 varit till inkomst- och förmögenhetsskatt taxerad å ort inom annat län än det, inom vilket han skall taxeras till krigstidsskatt, eller har skattskyldig förut blivit till krigstidsskatt taxerad i annat län än det, inom vilket han skall det löpande året till sådan skatt taxeras, åligger det Konungens vederbörande befallningshavande att, då framställning därom göres, till Konungens befallningshavande i det län, där taxering skall ske, översända för taxeringen erforderliga deklarationer, utdrag av taxeringslängderna och krigstidsskattelängden samt övriga handlingar angående den skattskyldiges taxering.

16 §.

Vid prövningsnämndens sammanträde föres särskilt protokoll angående taxeringen till krigstidsskatt, börande protokollet justeras inför nämnden och justeringen bestyrkas genom å protokollet tecknat intyg av två ledamöter. Kan justeringen ej ske vid nämndens sammanträde, må densamma äga rum senast åtta dagar därefter inför ordföranden och två av nämnden därtill utsedda ledamöter i närvaro jämväl av kronans ombud.

Nämndens beslut i fråga om den taxerade merinkomsten och uträknad skatt antecknas för varje skattskyldig i härför avsedda kolumner i krigstidsskattelängden.

Sedan taxeringen avslutats, underskrives längden av nämndens ordförande och minst två ledamöter.

Anteckningarna i längden verkställas och protokollet föres av den eller de personer, som Konungens befallningshavande därtill förordnat.

Genom Konungens befallningshavandes försorg skall till envar skattskyldig översändas underrättelse om taxeringen genom utdrag av längden, i vad honom angår, försett med besvärshänvisning.

Sådan underrättelse skall i rekommenderat brev med allmänna posten kostnadsfritt tillsändas den skattskyldige under hans i senast avlämnade deklaration uppgivna adress, där ej annan adress senare blivit av honom uppgiven, och skall brevet vara till posten avlämnat sist fjorton dagar efter nämndens sammanträde.

17 §.

Skattskyldig eller den som i hans ställe är enligt 9 § förordningen om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering uppgiftspliktig åligger att på anmaning av Konungens befallningshavande och inom i anmaningen förelagd tid meddela upplysningar till ledning för taxeringen till krigstidsskatt såvitt honom rör, envar i övrigt obetaget att meddela upplysningar som kunna tjäna till ledning vid hans taxering; och skall i fråga om sådan anmaning, vad i 15 § 1 mom. förordningen om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering stadgas om anmaning, som utfärdas av kronans ombud hos prövningsnämnd, äga motsvarande tillämpning.

Hörsammas icke anmaning, förloras rätten att överklaga taxeringen, och vare därjämte den anmanade förfallen till böter, svarande mot en tiondedel av den krigstidsskatt, som påföres den skattskyldige. Visas giltig ursäkt för underlåtenhet härutinnan, äger stadgad påföljd icke rum.

Har någon i meddelad upplysning mot bättre vetande uteslutit eller till för lågt belopp upptagit inkomst, vare påföljd som i 20 § nyssberörda förordning sägs.

18 §.

Till ersättande av kostnaderna för det arbete för taxeringen till krigstidsskatt, som skall genom Konungens befallningshavandes försorg utföras, samt övriga av taxeringsarbetet föranledda kostnader har prövningsnämnden att efter förslag av Konungens befallningshavande anvisa erforderliga medel.

Omförmälda ersättningar ävensom gottgörelse, motsvarande landskamrerarens tjänstgöringspenningar, till den, vilken i anledning av landskamrerare för arbete med krigstidsskatttaxeringen beviljad ledighet från vissa tjänstegöromål förordnas att samma göromål förrätta, avföras å anslaget till kostnader för taxering till skatt å inkomst och förmögenhet.

19 §.

Inom femton dagar efter prövningsnämndens sista sammanträde skola, utom vad Stockholms stad angår, utdrag av krigstidsskattelängden, summerade i avseende å den av nämnden uträknade skatten, översändas till vederbörande häradsskrivare och magistrat för debiterings verkställande.

Efter slutad debitering av skatten åligger det häradsskrivaren och magistraten att till Konungens befallningshavande återställa utdragen.

Krigstidsskattelängden skall biläggas kronoräkenskaperna för året.

20 §.

Om besvär över taxering till krigstidsskatt gäller vad om besvär över prövningsnämnds beslut eljest är stadgat.

21 §.

Därest efter anförda besvär över prövningsnämnds eller kammarrättens beslut taxering till inkomst- och förmögenhetsskatt ändras eller bliver någon åsatt för år, då taxering till krigstidsskatt ägt rum, skall samtidigt vidtagas den ändring i taxeringen till krigstidsskatt eller verkställas den taxering till sådan skatt, som därav må föranledas.

Det åligger Konungens befallningshavande att vid insändande till kammarrätten av besvär rörande taxering till inkomst- och förmögenhetsskatt i förekommande fall foga utdrag av krigstidsskattelängden.

22 §.

Om någon på grund av efterbeskattning påföres särskild inkomst- och förmögenhetsskatt, skall, om efterbeskattningen därtill föranleder, krigstidsskatt särskilt påföras honom till behörigt belopp.

Sådan skattepåföring sker i sammanhang med efterbeskattningen till inkomst- och förmögenhetsskatt och verkställs av samma myndighet.

Om klagan över sådan skattepåföring gäller vad som stadgas om överklagande av taxering till inkomst- och förmögenhetsskatt.

Har den skattskyldige avlidit, gäller i fråga om påföring av krigstidsskatt enligt denna §, vad i 22 § förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt för motsvarande fall stadgas.

23 §.

Bestämmelserna i 23 § 1 och 3 mom., 56 §, 59 § 2 mom. samt 60 och 61 §§ förordningen om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering skola i tillämpliga delar gälla jämväl i fråga om taxering till krigstidsskatt.

24 §.

Därest kammarrätten vid prövning av anmärkning, som framställts av dess revisionsavdelning, finner att krigstidsskatt till följd av skrivfel, felaktig uträkning eller förbiseende icke påförts eller påförts till lägre belopp än som vederbort, äger kammarrätten, efter vederbörandes hörande, vidtaga erforderlig rättelse i skattepåföringen; skolande till ledning vid här omförmälda granskning samtliga till grund för taxering enligt denna förordning liggande deklarations- och andra handlingar, vilka icke bilagts anförda besvär, i förseglade konvolut åtfölja kronoräkenskaperna vid deras insändande till kammarrätten.

25 §.

Sammandrag av krigstidsskattelängderna, angivande för varje fögderi och stad påförd krigstidsskatt, skall i enlighet med formulär, som fastställas av statskontoret, genom Konungens befallningshavandes försorg upprättas och till statskontoret insändas senast den 31 december, dock att för Stockholm därmed må anstå till slutet av februari påföljande år.

Så snart de till statskontoret inkomna sammandragen hunnit därstädes granskas, skall ett generalsammandrag för hela riket inom statskontoret upprättas samt genom detta verks försorg utgivas från trycket och utdelas med allmänna tidningarna.

26 §.

Krigstidsskatten redovisas såsom inkomst i kronoräkenskaperna för det år, under vilket taxeringen därtill ägt rum.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen, enligt därå meddelad uppgift, från trycket utkommit i Svensk författningssamling.

Genom densamma upphäves förordningen om krigskonjunkturskatt den 11 juni 1915.»

Rörande motiveringen för de motionsvis framförda förslagen får utskottet hänvisa till de särskilda motionerna.

*Motion
II: 193.*

Till behandling i sammanhang med ifrågavarande proposition har utskottet jämväl förehaft en av herr *Persson* i Norrköping *m. fl.* före den ordinarie motionstidens utgång inom andra kammaren väckt och till utskottet hänvisad motion nr 193, däri motionärerna under hänvisning till motiveringen i annan av dem väckt, till statsutskottet överlämnad motion, II: 192, om anslag till beredande av lindring i de mindre bemedlades levnadsvillkor, hemställt, »att riksdagen behagade besluta, att för täckande av ett förslagsanslag av 20,000,000 kronor må i staten för år 1917 upptagas en utvidgad krigskonjunkturvinstbeskattning.»

*Utskottet.
Merinkomst.*

Det spörsmål utskottet i detta ärende haft att först taga i övervägande har gällt valet av grundprincip för ifrågavarande extraordinära beskattning. Kungl. Maj:ts nu föreliggande förslag bygger i likhet med 1915 års förordning om krigskonjunkturskatt på krigsvinstbegreppet såsom objektiv skattegrund. I två av de väckta motionerna, II: 322, av herr *Wikström*, och II: 325, av herr *Runefors*, har däremot skatteplikten knutits till skattskyldigs merinkomst över huvud taget under krigstiden. Båda motionärerna hava utöver motiveringen lämnat i detalj utarbetade författningsförslag. Vid jämförelse dem emellan har utskottet funnit det av herr *Runefors* framlagda äga ett visst företräde i formellt avseende, och har utskottet, före intagandet av sin ståndpunkt i angivna principfråga, inhämtat kammarrättens yttrande över detta förslag. I sitt till utskottet avgivna yttrande har kammarrätten, på sätt dess vid detta betänkande såsom bilaga II fogade yttrande närmare utvisar, ej blott uttalat sig emot merinkomstbeskattningen i princip, såväl i allmänhet som under nuvarande exceptionella förhållanden, utan även beträffande vissa delar av författningsförslaget framställt så pass vägande anmärkningar, att ett antagande av detta i oförändrad form får anses uteslutet.

Med hänsyn såväl till kammarrättens uttalande som därtill, att det i frågans förevarande läge i varje fall icke varit utskottet möjligt att framlägga ett i erforderliga delar omarbetat förslag, har utskottet funnit sig icke kunna förorda någon övergång från krigskonjunkturskatt till merinkomstbeskattning. I följd härav får utskottet, utan att vid nämnda förhållande ingå i någon närmare granskning av herr Wikströms förslag, avstyrka båda de omhandlade motionerna.

I detta sammanhang må för övrigt erinras, hurusom förslag i samma riktning förelåg redan förra året i en av herr Sjöberg väckt motion, II: 251, vilken, på av utskottet anförda huvudsakligen praktiska grunder, blev av riksdagen avslagen.

Vad härefter angår Kungl. Maj:ts för årets riksdag framlagda förslag till förordning om krigskonjunkturskatt, har detta i fråga om skatteplikens objektiva omfattning bibehållit den för gällande förordning i ämnet grundläggande principen, att endast verklig krigsvinst skall vara föremål för beskattning. Inom ramen för principen hava emellertid upptagits vissa nya skatteobjekt, som gemensamt kallats tantième (2 §). Emot denna utvidgning, som i propositionen på ett övertygande sätt motiverats, har utskottet icke funnit något att erinra. *Tantième.*

I den av friherre *Palmstierna* väckta motionen har, såvitt nu är i fråga, föreslagits upptagande bland skatteobjekten jämväl av krigsvinst, som ingår i inkomst av fast egendom. *Inkomst av fast egendom.*

Vid bedömandet av denna fråga är det enligt utskottets uppfattning icke tillfyllest att stanna vid det i och för sig obestriddiga faktum, att jordbrukarna i stor utsträckning genom exportmöjligheter och inom landet rådande höga pris å jordbruksprodukter förskaffat sig inkomst, som avsevärt överstigit den normala, eller att ägare av skogsfastigheter kunnat få väl betalt för sin skog. Man får ej utan vidare från krigsvinstsynpunkt likställa merinkomst av hithörande källor med de mera påtagliga och oftast med mindre insats av arbete och kapital vunna konjunkturvinsterna på det egentliga affärs- och spekulationsområdet. Jordbrukarens inkomst är enligt sin natur beroende ej blott av kanske under flera år utan yppat resultat nedlagda kostnader och arbete utan ock av allehanda oberäkneliga faktorer, som kunna orsaka felslagen skörd, minskad avkastning av ladugården och dylikt. Då det är känt, att åren 1912 och 1913 i vissa delar av landet voro för jordbruket dåliga år, vadan de bättre inkomsterna under följande krigsår väl kunnat behövas till täckande av brister från de sämre åren samt till bildande av reserver för kommande tid, vore det tvivelsutan med framsynt nationalhushållning oförenligt att

genom extra beskattning försvåra jordbrukarnas strävanden i nämnda syften.

Därest inkomst av fast egendom skulle i 2 § sidoordnas med övriga där upptagna krigsvinstkällor, torde i varje händelse detta ej kunna ske undantagslöst. Särskilt i fråga om inkomst av skogsbruk framträder kravet på skattefrihet eller lindring i skatten för sådant fall, att en person på en gång säljer skog, som kanske sparats sedan många år. Ju längre tillbaka i tiden skogens ingångsvärde är att söka, dess mindre blir i regel avdraget därför och dess större den beskattningsbara inkomsten och merinkomsten. Att beskatta den sistnämnda såsom krigskonjunkturvinst skulle icke vara billigt eller lämpligt. Å andra sidan torde tillämpandet av tilläventyrs medgivna undantag för inkomst av skogsbruk eller del därav stöta på praktiska hinder, bland annat i svårigheten att, med nuvarande deklarationsformulär, från inkomst av fast egendom i allmänhet avskilja däri ingående beskattningsbar inkomst av skogsbruk.

Den grupp av skattskyldiga, varom här kan bliva fråga, torde för övrigt, i betraktande redan av förutsättningen för skattskyldighet av 8,000 kronors taxering till inkomst- och förmögenhetsskatt, ej vara av sådan omfattning, att den statsfinansiella synpunkten bör få verka avgörande.

- I sina rapporter till Kungl. Maj:t angående resultatet av 1915 års taxering till krigskonjunkturskatt hava ej mindre än åtta länsstyrelser ifrågasatt skatteplikt för krigsvinst av fast egendom. Då Kungl. Maj:t, som således måste antagas hava haft denna fråga under förnyat övervägande, ändock icke frångått sin uppfattning från ifjol att icke beskatta inkomst av fast egendom, torde även däri viss anledning ligga att i detta avseende följa propositionen. Enligt utskottets mening bör alltså friherre Palmstiernas ifrågavarande förslag icke vinna avseende.

Medeltalsberäkning.

Beträffande de av Kungl. Maj:t föreslagna ändringarna i fråga om de subjektiva förutsättningarna för skattskyldigheten (3 §) synas tillräckligt starka skäl knappast vara anförda för övergivande av den enligt gällande förordning tillämpade medeltalsberäkningen vid konstaterandet av merinkomsten. Det har åberopats, att det skulle innebära en fördel för den skattskyldige att i stället få göra ifrågakommande jämförelse med den högre av inkomstsiffrorna enligt 1913 och 1914 års taxeringar i stället för medeltalet av dem, samt att förändringen skulle förenkla taxeringsarbetet. Om det förre är obestriddigt, kan i det senare avseendet i allt fall invändas, att den förenklingen, om den nu bleve av nämnvärd betydelse, synes för dyrt köpt med den säkerligen ej oväsentliga skatteminskning, som bleve en given följd. Och ser man saken rationellt, måste det obetingat medgivas, att medeltalsberäkningen har goda skäl för sig, även om

den i tillämpningen skulle i något enstaka fall vålla viss ojämnhet i beskattningen. Erinras må för övrigt, att i motsvarande utländska lagstiftning metoden med medeltalsberäkning i hithörande hänseende flerstädes vunnit erkännande, exempelvis i våra grannländer Norge och Danmark samt i Tyskland. Utskottet har alltså ansett sig böra föreslå en återgång på denna punkt till regeln i 1915 års författning. Härav föranledes ändring i 3 § ävensom följdenligt i vissa andra paragrafer.

I den ovanberörda motionen av friherre *Palmstierna* ingår även yrkande om skärpning av den i propositionen upptagna tariffen för skattens progression, dock utan att motionären lämnat något förslag därutinnan. *Progression.*

Jämväl de av departementschefen i förevarande ärende tillkallade sakkunniga hava i motiven till sitt ursprungliga förslag (Bilaga I till propositionen, sid. 29), i syfte att »göra skatten för statsverket mera givande och med hänsyn till beskaffenheten av de vinster man här huvudsakligen vill träffa», uttalat sig för möjligheten att »göra skattesatserna för de högsta inkomsterna avsevärt starkare än hittills».

Med avseende härå och ehuru Kungl. Maj:t funnit sig böra stanna vid att tekniskt förbättra tariffen, har utskottet emellertid, från samma synpunkter som de sakkunniga, ansett goda skäl föreligga för en måttlig höjning av skattesatserna. Till vinnande av en jämnt avvägd skala och erhållande av någorlunda avsevärd ökning i skatteutbytet har utskottet låtit skärpningen börja vid beskattningsbar merinkomst över 40,000 kronor för att redan vid 150,000 kronors merinkomst nå maximum i propositionens tariff. Huvudtanken i förslagen om progressionens stegring har givetvis varit den, att låta progressionen fortsätta även vid belopp över propositionens gräns vid 320,000 kronor och efter samtidigt stigande procent. Härutinnan har utskottet ansett en höjning av maximiprocenten till 25 procent, som skulle uppnås först vid en beskattningsbar merinkomst av 500,000 kronor, icke vara att betrakta såsom obillig.

De förändringar, Kungl. Maj:ts förslag innehåller utöver de ovan omnämnda, kunna i stort sett anses avse att på olika sätt främja ett mera effektivt och rättvist taxeringsresultat och tarva från utskottets sida ej något vidare onämmande eller detaljerat tillstyrkande. *Taxering.*

Då det emellertid av erfarenheterna från förra årets taxering till krigskonjunkturskatt ådagalagts, att författningens tillämpning i vissa avseenden växlat hos olika skattenämnder, samt Kungl. Maj:ts förslag icke torde undanröjt alla möjligheter till missförstånd, har utskottet i detta sammanhang velat, särskilt i fråga om tolkningen av det i 18 § andra stycket givna rättesnöret för läggningen av taxeringen, uttala sin uppfattning om detta stadgandes rätta förstående.

Den för hela krigskonjunkturbeskattningen grundläggande 1 § — »vinst, uppkommen genom det av nuvarande krigstillstånd framkallade läget» — anger lagstiftarens mening att giva krigsvinstbegreppet en synnerligen vid utsträckning.

Härav följer givetvis, att tvekan i många fall måste komma att råda, huruvida viss inkomst skall, helt eller till någon viss del, betraktas som krigsvinst. I sakens natur ligger ock, att rätta förhållandet i åtskilliga fall ej låter sig exakt utrönas.

Enligt författningen skola hithörande inkomstskällors utbyten uttagas ur deklARATIONERNA och jämföras med motsvarande inkomster under tidigare år, på sätt i 2—5 §§ stadgas. Då ur denna jämförelse skall framgå storleken av den matematiska merinkomsten, samt författningen anger, att vid jämförelsen varje inkomstkälla skall tagas för sig, får utskottet, på sätt riksdagen gjorde redan i fjol, understryka vikten av, att denna uppdelning på olika inkomstskällor bliver, så långt ske kan, genomförd och att där så erfordras — vilket särskilt torde bliva fallet i avseende å inkomster vilka angivas under litt. C III i deklARATIONSFORMULÄRET — kompletterande upplysningar infordras från den skattskyldige (21 § 3 mom.) eller annorledes.

Den matematiska merinkomsten skall i första hand läggas till grund för taxeringen. Detta är den tekniska regeln. Såsom garantier mot att härigenom merinkomster, vilka uppenbarligen icke äro beroende av krigskonjunkturen, skola falla under skatteplikten, uppställer förordningen dels rätten för den skattskyldige (17 §, sista stycket) att till skattenämnden ingiva erinringar och utredning, dels ock den i 18 §, andra stycket, skattenämnden tillerkända befogenheten att, oberoende av den skattskyldiges eget åtgörande, bestämma, att viss matematisk merinkomst eller del därav icke skall behandlas såsom beskattningsbar merinkomst.

Det är av synnerlig vikt, att den skattenämnden tillkommande prövningsrätten handhaves under noggrannt iakttagande därav, att fastställandet av beskattningsbar merinkomst till *lägre* belopp än den matematiska merinkomsten må ske allenast under den i 18 § angivna förutsättningen: »om och i den mån av föreliggande handlingar framgår eller eljest är för nämnden känt, att den matematiska merinkomsten uppstått på grund av omständigheter, vilka icke stå i samband med det av krigstillståndet framkallade läget». Om detta icke framgår av handlingarna eller icke är för nämnden känt, må nämnden ej upptaga den beskattningsbara merinkomsten lägre än den matematiska, ändock att det måhända icke framgår av handlingar eller är för nämnden känt, att sagda merinkomst ur positiva grunder härleder sig från krigstillståndet.

Då det är av vikt, att de tveksamma gränfallen, där nämnden saknar positiva hållpunkter i vare sig den ena eller andra riktningen, bliva efter enhetliga grunder behandlade, finner utskottet det angeläget, att skattenämndernas uppmärksamhet fästes på vad nu anförts rörande inbörden av omhandlade bestämmelse i 18 §.

Vid behandlingen av detta ärende, särskilt vad angår 2 § i författningen, har utskottet haft under övervägande möjligheterna för skattepliktens utsträckande i två olika avseenden, som icke i det föregående berörts.

Enligt allmänna regeln för beskattning av realisationsvinster gäller, att vinst genom avyttring av lös egendom utan samband med rörelse eller yrke är beskattningsbar såsom inkomst endast om den varit i säljarens ägo kortare tid än fem år. Nu är allmänt känt, att utomordentliga vinster under närvarande krigskonjunktur erhållits genom försäljning av fartyg eller lotter däri, och komma i sådana fall säljarna att gå fria från varje skatt, så snart de innehaft sina fartyg i minst fem år. Här kunna dock, efter utskottets förmenande, uppstå fullt typiska krigsvinster, för vilka skatteplikt synes befogad ej blott såsom konsekvent tillämpning av krigsvinstbegreppet i och för sig utan ock med hänsyn till kravet på rättvisa i beskattningen.

*Realisationsvinst
å fartyg.*

Vidare har utskottet haft sin uppmärksamhet fäst vid ett annat med krigskonjunkturen sammanhängande förhållande, nämligen att under krigsåren utlänningar i stor mängd under längre eller kortare vistelse här i landet gjort affärer med högst betydande vinster. Därest de, såsom väl i regel är fallet, icke fylla förutsättningarna för subjektiv skattskyldighet enligt de allmänna skattelagarna, äro de i tillfälle att, utan något bidrag till det allmänna, åtnjuta det svenska samhällets skydd. I enstaka fall skulle nog en strängare undersökning från taxeringsmyndigheternas sida rörande tillvaron av nyssnämnda förutsättningar kunna leda till taxering, men för att komma till rätta med missförhållandet i stort sett erfordras uttryckliga lagstiftningsåtgärder, som åtminstone borde gå ut på att göra sagda personer skattskyldiga till krigskonjunkturskatt.

Utlänningar.

Då den tid, som stått utskottet till buds efter mottagandet av propositionen, beklagligtvis varit alltför kort för att utskottet skulle kunnat på ett tillfredsställande sätt utreda de nu antydda spörsmålen, har utskottet måst stanna vid att här uttala önskvärldheten av, att berörda frågor bliva genom Kungl. Maj:ts försorg utredda, samt att de förslag, som av utredningen kunna betingas, varda framlagda för nästkommande riksdag.

Vad härefter beträffar den av herr *Persson* i Norrköping *m. fl.* framförda motionen, II: 193, har utskottet inhämtat, att några medel för av-

*Motion
II: 193.*

sedda ändamålet icke behöva beredas på den i motionen föreslagna vägen. Då alltså förutsättningen för motionen ej längre är för handen, påkallar densamma ej särskild åtgärd.

Slutligen må erinras, att utskottet i författningsförslaget vidtagit en del formella justeringar utan beskaffenhet att behöva särskilt omnämnas.

Med åberopande av vad sålunda här ovan anförts får utskottet hemställa,

1:o) att riksdagen, med förklarande att Kungl. Maj:ts förevarande förslag till förordning om krigskonjunkturskatt icke kunnat oförändrat bifallas, måtte antaga samma förslag med de ändringar, utskottets vid detta betänkande såsom bilaga I fogade författningsförslag utvisar;

2:o) att de i detta betänkande behandlade motionerna:

a) II: 193, av herr *Persson* i Norrköping *m. fl.*,

b) II: 321, av friherre *Palmstierna*,

c) II: 322, av herr *Wikström*, samt

d) II: 325, av herr *Runefors*,

må anses vara besvarade genom vad utskottet under 1:o) hemställt; samt

3:o) att riksdagen måtte hos Kungl. Maj:t anhålla, att vad utskottet här ovan uttalat rörande tillämpningen av 18 § andra stycket måtte genom Kungl. Maj:ts försorg, i den mån och på det sätt som finnes lämpligt, bringas till vederbörandes kännedom.

Stockholm den 4 juni 1916.

På bevillningsutskottets vägnar:

K. G. KARLSSON.

Reservationer:

1) vid 2 och 4 §§:

av herrar *K. G. Karlsson, Oskar Eklund, Bäckström, friherre Palmstierna, Sandler, Rune, Källman, Elof Ljunggren, Jönsson* i Revinge och *Nilsson* i Kristianstad, vilka anført:

Det råder intet tvivel därom att jordbruksnäringen och skogsbruket i likhet med andra näringsgrenar erhållit betydligt stegrade inkomster till följd av den rådande, av kriget framkallade ekonomiska konjunkturen. Avgivna rapporter särskilt från vissa delar av landet bära därom talande vittnesbörd. Under dessa omständigheter manar kravet på rättvisa i beskattningen att de fastighetsinnehavare, vilka till följd av konjunkturen åtnjutit en behållen vinst, som under andra förhållanden icke skulle hava vunnits, i likhet med landets övriga näringsidkare bidra till täckande av de utgifter staten under denna tid fått vidkännas till skydd för neutraliteten och upprätthållande av näringsväsendets behöriga gång. Det är också vår övertygelse, att de lantmän, vilka under kriget vunnit oförutsedda vinster, medan tusentals medborgare till följd av prisstegringen bringats i nöd, vilja betyga den solidaritet med landet, som deras bidrag till för alla gemensamt utgående omkostnader får anses innebära.

Vi hava fördenskull ansett oss böra påyrka de förändringar i 2 och 4 §§ i Kungl. Maj:ts proposition varigenom nu anförda syfte synes bliva vunnet och sålunda fastighetsinnehavare med en taxering till inkomst- och förmögenhetsskatt av minst 8,000 kr. åsättas krigskonjunkturbeskattning. Därmed förhindras också det kringgående av förordningen, som vissa bolag med egen skog genom hög taxering av råvarans värde visat sig kunna utföra.

Det hemställes alltså att Riksdagen, med bifall till den av friherre *Palmstierna* väckta motionen, måtte besluta,

att 2 och 4 §§ i förslaget till förordning om krigskonjunkturskatt skola få följande ändrade lydelse:

2 §.

Med vinst som i 1 § sägs, förstås av krigstillståndet föranledd ökning uti

a) inkomst, som avses i 7 § 1:o samt 3:o b), c) och
 d) förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt; samt
 b) sådan — — — — — form
 som helst.

Inkomst, varom — — — — — tantième.

4 §.

För taxering till krigskonjunkturskatt beräknas inkomst av varje inkomstkälla för sig och till det belopp, varmed den vid stadgad deklaration om inkomst och förmögenhet bör angivas under litt. *A*, *C* och *D* i deklarationsformuläret, dock att inkomst under *C I* beräknas allenast till den del, som utgör tantième.

Vid taxeringen — — — — — i 21 §.

2) vid 8 §:

av herrar friherre *Beck-Friis*, *Lyckholm*, *Antonsson*, friherre *Fleming*, *Jesperson*, *Jeansson* i Kalmar, *Jonsson* i Hökhult och *von Hofsten*, vilka yrkat bifall till förevarande §, sådan densamma avfattats i den kungl. propositionen; samt

3) av herr *Rune*.

Bilaga I.

Förslag
till
Förordning
om krigskonjunkturskatt.

Häri genom förordnas som följer:

1 §.

För vinst, uppkommen genom det av nuvarande krigstillstånd framkallade läget, skall på grund av taxering under år 1916 och följande år, i den mån vinsten icke blivit genom taxering år 1915 enligt förordningen om krigskonjunkturskatt den 11 juni 1915 beskattad, till staten erläggas krigskonjunkturskatt enligt bestämmelserna i denna förordning.

2 §.

Med vinst, som i 1 § sägs, förstås av krigstillståndet föranledd ökning uti

a) inkomst, som avses i 7 § 3:o b), c) och d) förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt; samt

b) sådan under nämnda 7 § 3:o a) hänförlig inkomst, som på grund av anställning inom rörelse eller yrke, varom i samma § 3:o b) förmåles, till följd av genom *krigstillståndet* ökad vinst för arbetsgivaren eller ökad

omfattning av rörelsen eller yrket tillgodokommer någon såsom tantième, lönetillägg, gratifikation eller under vilken annan form som helst.

Inkomst, varom i b) sägs, kallas i denna förordning *tantième*.

3 §.

För skattskyldighet förutsättes:

a) att den skattskyldige för året taxerats till inkomst- och förmögenhetsskatt för ett taxerat belopp av minst 8,000 kronor;

b) att däri ingående inkomst av det slag, som i 2 § och 5 § andra stycket sägs, överstiger *medeltalet av motsvarande inkomster, sådana de blivit beräknade vid taxeringarna till inkomst- och förmögenhetsskatt åren 1913 och 1914*; samt

c) att därjämte, vad angår inländskt aktiebolag och solidariskt bankbolag, bolagets för året till inkomstskatt taxerade inkomst överstiger dels 5 procent av bolagets kapital, sådant det vid årets taxering beräknats, dels ock, beräknad i procent av kapitalet (inkomstprocenten), *inkomstprocentens medeltal enligt de vid taxeringarna åren 1913 och 1914 gjorda uträkningar av procentens storlek*.

4 §.

För taxering till krigskonjunkturskatt beräknas inkomst av varje inkomstkälla för sig och till det belopp, varmed den vid stadgad deklARATION om inkomst och förmögenhet bör angivas under litt. C och D i deklaraTionsformuläret, dock att inkomst under CI beräknas allenast till den del, som utgör tantième.

Vid taxeringen skall hänsyn tagas till särskilda, under nyssberörda litt. icke gjorda avdrag för värdeminskning, så vitt de beröra hithörande inkomst, men däremot icke till de i deklaraTionsformuläret omförmälda allmänna avdragen i vidare mån än att från inkomst, som uppstått på grund av det genom krigstillståndet framkallade läget, avdrag får ske för förlust, som uppkommit å annat företag för utnyttjande av samma läge.

Därest icke kan utrönas, med vilket belopp inkomst, som här avses, ingår i det till inkomst- och förmögenhetsskatt taxerade beloppet, skall nämnda inkomst upptagas till det belopp, som den med ledning av den skattskyldiges deklaraTion och andra handlingar kan beräknas hava utgjort.

Om skyldighet att avgiva särskilda deklARATIONER och uppgifter till ledning vid *taxering* av tantième stadgas i 21 §.

5 §.

Har någon vid beräkning av deklarerad inkomst avdragit driftkostnad, som icke är att hänföra till verklig sådan eller icke står i rimligt förhållande till rörelsens omfattning, eller eljest avdragit kostnad, som uppenbarligen saknar samband med inkomstens förvärvande, skall krigskonjunkturskatt i förekommande fall utgå, även om berörda avdrag för-
anlett, att taxering för inkomst- och förmögenhetsskatt icke skett till sådant belopp, som i 3 § förutsättes, och skall beräkning, varom i 4 § sägs, verkställas utan hänsyn till sådant avdrag.

Har i fall, varom nu är sagt, avdraget belopp tillgodokommit annan såsom inkomst, utan att kunna beskattas på grund av bestämmelserna i 2 §, vare jämväl denne härför skattskyldig, därest de i 3 § stadgade förutsättningar för skattskyldighet eljest föreligga.

6 §.

Det belopp, varmed vid årets taxering till inkomst- och förmögenhetsskatt inberäknad inkomst av det slag, som i 2 § och 5 § andra stycket sägs, överstiger *medeltalet av motsvarande, åren 1913 och 1914 taxerade inkomster*, kallas i denna förordning *matematisk merinkomst och nämnda medeltal inkomstens medeltal*.

Den del av den *matematiska merinkomsten*, som har sin grund i det genom krigstillståndet framkallade läget, benämnes *beskattningsbar merinkomst*.

7 §.

Om summan av skattskyldigs beskattningsbara merinkomster av samtliga inkomstkällor icke uppgår till 2,000 kronor, äger taxering icke rum.

Slutar nämnda summa icke å jämna hundratal kronor, avrundas densamma vid taxeringen till närmast lägre fulla hundratal kronor.

8 §.

Krigskonjunkturskatt beräknas enligt denna

Bihang till riksdagens protokoll 1916. 7 saml. 35 häft. (Nr 40.)

Tariff.

Beskattningsbar merinkomst. Kronor.	Procenttal.	Skattebelopp. Kronor.	Ökning för varje fullt hundratals kronor, som faller mellan de i kol. 1 angivna inkomst- beloppen. Kronor.
2,000	12	240	13
20,000	13	2,600	15
40,000	14	5,600	17
60,000	15	9,000	19
80,000	16	12,800	21
100,000	17	17,000	20
150,000	18	27,000	22
200,000	19	38,000	24
250,000	20	50,000	26
300,000	21	63,000	28
350,000	22	77,000	30
400,000	23	92,000	32
450,000	24	108,000	34
500,000	—	—	—

För merinkomst, som uppgår till 500,000 kronor eller därutöver, utgör skatten 25 kronor för varje fulla 100 kronor.

9 §.

Om på grund av efterbeskattning för något av åren 1913 och 1914 skattskyldig påförts särskild inkomst- och förmögenhetsskatt, skall vid beräkningen av den matematiska merinkomsten så anses, som hade det efterbeskattade beloppet blivit i vanlig ordning till beskattning upptaget.

10 §.

Är fråga om äkta makar, som var för sig taxerats till inkomst- och förmögenhetsskatt, skall till grund för inkomstberäkning i varje fall läggas makarnas sammanräknade inkomst. Skola båda makarna erlagga krigskonjunkturskatt, skall följaktligen skatten beräknas å makarnas sammanlagda beskattningsbara merinkomst, men till utgörande fördelas mellan makarna i förhållande till varderas särskilda beskattningsbara merinkomst.

11 §.

Har skattskyldig endast under ettdera av åren 1913 och 1914 varit till inkomst- och förmögenhetsskatt taxerad för inkomst, varom i 2 § och 5

§ andra stycket sägs, uträknas den matematiska merinkomsten genom jämförelse med den under det året taxerade inkomsten av nämnda slag. Har han icke under någotdera året varit taxerad för dylik inkomst, anses den under löpande året taxerade inkomsten av ifrågavarande slag i sin helhet såsom matematisk merinkomst.

Har inländskt aktiebolag eller solidariskt bankbolag endast under ettdera av åren 1913 och 1914 varit taxerat till inkomstskatt, anses inkomstprocenten för det året såsom inkomstprocentens medeltal.

12 §.

Krigskonjunkturskatten uppbäres vid särskild uppbördsstämma enligt de närmare bestämmelser, som av Konungen meddelas.

13 §.

Skattskyldig taxeras till krigskonjunkturskatt å den ort, där han under året taxerats till inkomst- och förmögenhetsskatt.

14 §.

Bestämmelserna i 24 § förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt skola äga tillämpning även i fråga om krigskonjunkturskatt.

15 §.

Taxering enligt denna förordning äger rum år 1916 och sedermera årligen till och med året efter det, under vilket genom nådig kungörelse tillkännagivits, att krigstillståndet skall anses hava upphört.

Taxeringen verkställs av en särskild nämnd, kallad krigskonjunkturskattenämnd.

Sådan nämnd utses för varje län och för Stockholms stad av Konungens befallningshavande och skall bestå av minst 4 högst 8 ledamöter. Konungens befallningshavande utser jämväl suppleanter till antal, motsvarande minst hälften av antalet ordinarie ledamöter. Såväl ordinarie ledamöter som suppleanter utses till minst halva antalet för län bland ledamöterna eller suppleanterna i länets prövningsnämnd och för Stockholms stad bland ledamöterna eller suppleanterna i stadens prövningsnämnd.

Krigskonjunkturskattenämnden sammanträder för län i residensstaden och för Stockholms stad i Stockholm å tid, som utsättes av Konungens befallningshavande och bestämmes så, att nämndens arbeten må vara avslutade i länen före den 1 december och i Stockholm före årets slut. Om

tid och ställe för nämndens sammanträde utfärdar Konungens befallningshavande senast den 15 juli allmän kungörelse samt underrättar i god tid dem, som blivit utsedda till ledamöter i nämnden.

Berörda kungörelse skall jämväl innehålla erinran till vederbörande om den i 21 § stadgade skyldighet att avlämna deklaration och uppgifter till ledning vid taxering av tantième samt om påföljden för uraktlåenhet därutinnan, och skall kungörelsen införas i ortstidningar, som av Konungens befallningshavande bestämmas.

Möter för ledamot i nämnden hinder att tillstådeskomma, bör anmälan därom ofördröjligen ingivas till Konungens befallningshavande, som därefter inkallar vederbörande suppleant.

Den, som blivit utsedd till ledamot i nämnden eller inkallad i stället för ordinarie ledamot, men utan vederbörligen anmält förfall icke finner sig vid nämndens sammankomst, skall böta tjugufem kronor.

16 §.

Konungens befallningshavande åligger att, på grund av de till taxeringarna för inkomst- och förmögenhetsskatt hörande handlingar och de i 21 § omförmälda särskilda deklarationer och uppgifter, till ledning för krigskonjunkturskattenämndens arbete upprätta en längd över de i länet med hänsyn till matematisk merinkomst ifrågakommande skattskyldiga.

I denna längd, som kallas krigskonjunkturskattelängd och för vilken formulär fastställs av Konungen, upptagas för varje skattskyldig hans namn, för året till inkomst- och förmögenhetsskatt taxerat belopp, åren 1913 och 1914 samt löpande året till sådan skatt taxerad inkomst, särskilt för varje inkomstkälla, av sådant slag som avses i 2 § och 5 § andra stycket, *inkomstens medeltal* och matematisk merinkomst, såväl särskilt för varje inkomstkälla som till sammanlagt belopp, samt uträknad skatt. För inländskt aktiebolag och solidariskt bankbolag angivas därjämte bolagets kapital och inkomstprocent enligt taxeringarna såväl det löpande året som åren 1913 och 1914 samt *inkomstprocentens medeltal*. Härutöver skola i längden antecknas kända särskilda förhållanden, som kunna inverka på taxeringen.

17 §.

Så snart krigskonjunkturskattelängden i enlighet med 16 § upprättats, skall genom Konungens befallningshavandes försorg till en var i den samma upptagen skattskyldig översändas utdrag av längden, i vad honom angår, och skall därvid underrättelse tillika lämnas om tiden för krigs-

konjunkturskattenämndens sammanträde samt om vad skattskyldig, enligt vad här nedan sägs, har att iakttaga, därest han anser den beskattningsbara merinkomsten böra upptagas till annat belopp än den matematiska merinkomsten.

Underrättelse, varom nu är sagt, skall genom Konungens befallningshavandes försorg i rekommenderat brev med allmänna posten kostnadsfritt tillsändas den skattskyldige under hans i senast avlämnade deklaration uppgivna adress, där ej annan adress senare blivit av honom uppgiven, och skall sådant brev vara till posten avlämnat sist en månad före nämndens sammanträde.

Förmenar skattskyldig, att den matematiska merinkomsten i sin helhet eller till någon del icke har sin grund i det genom krigstillståndet framkallade läget, äger han att sist å fjortonde dagen före krigskonjunkturskattenämndens sammanträde till Konungens befallningshavande inkomma med till nämnden ställda erinringar jämte den utredning i ärendet han vill åberopa.

18 §.

Vid krigskonjunkturskattenämndens sammanträde skola av Konungens befallningshavande tillhandahållas ej mindre krigskonjunkturskattelängden och de framställningar, som med anledning av denna inkommit från skattskyldiga, än även de deklARATIONER, uppgifter, taxeringslängder, angivande jämväl av prövningsnämnden beslutade ändringar, samt övriga handlingar, som för taxeringens verkställande må erfordras.

Om och i den mån av föreliggande handlingar framgår eller eljest är för nämnden känt, att den matematiska merinkomsten uppstått på grund av omständigheter, vilka icke stå i samband med det av krigstillståndet framkallade läget, äger taxering till krigskonjunkturskatt icke rum.

19 §.

Har skattskyldig under år 1913 eller år 1914 varit till inkomst- och förmögenhetsskatt taxerad å ort inom annat län än det, inom vilket han skall taxeras till krigskonjunkturskatt, eller har skattskyldig förut blivit till krigskonjunkturskatt taxerad i annat län än det, inom vilket han skall det löpande året till sådan skatt taxeras, åligger det Konungens vederbörande befallningshavande att, då framställning därom göres, till Konungens befallningshavande i det län, där taxering skall ske, översända för taxeringen erforderliga deklARATIONER, utdrag av taxeringslängderna och

krigskonjunkturskattelängden samt övriga handlingar angående den skattskyldiges taxering.

20 §.

Vid krigskonjunkturskattenämndens sammanträde föres protokoll angående de ärenden, där sådant erfordras, bärande protokollet justeras inför nämnden och justeringen bestyrkas genom å protokollet tecknat intyg av två ledamöter. Kan justeringen ej ske vid nämndens sammanträde, må densamma äga rum senast åtta dagar därefter inför ordföranden och två av nämnden därtill utsedda ledamöter i närvaro jämväl av kronans ombud.

Nämndens beslut i fråga om den beskattningsbara merinkomsten och uträknad skatt antecknas för varje skattskyldig i härför avsedda kolumner i krigskonjunkturskattelängden.

Sedan taxeringen avslutats, underskrives längden av nämndens ordförande och minst två ledamöter.

Anteckningarna i längden verkställas och protokollet föres av den eller de personer, som Konungens befallningshavande därtill förordnat.

Protokollsföraren hos nämnden åligger att ofördröjligen, efter det protokollet justerats, till skattskyldig, vilkens till ledning vid egen taxering avlämnade uppgifter och erinringar icke blivit vid taxeringen följda eller för vilken det taxerade beloppet satts högre än den matematiska merinkomsten eller vilken blivit taxerad, ehuru han icke varit av Konungens befallningshavande i längden upptagen, i rekommenderat brev översända med besvärshänvisning försett utdrag av protokollet, i vad honom rör.

21 §.

1 mom. Skattskyldig, som för året taxerats till inkomst- och förmögenhetsskatt för ett taxerat belopp av minst 8,000 kronor och därvid beskattats för tantième, skall avgiva särskild deklaration om tantième.

Denna deklaration skall före den 15 september avlämnas till Konungens befallningshavande i det län, där taxeringen till inkomst- och förmögenhetsskatt ägt rum, och, avfattad enligt vid denna förordning fogat formulär, upptaga, särskilt för varje inkomstkälla, skattskyldigs under litt C I i det allmänna deklaraionsformuläret uppgivna inkomster med angivande av däri ingående tantième, beloppen av vid 1913 och 1914 års taxeringar till inkomst- och förmögenhetsskatt beskattad tantième samt de grunder, efter vilka tantième i varje fall utgått.

2 mom. Det åligger arbetsgivare, som i 2 § b) avses, att för varje hos honom anställd person, till vilken tantième utgått till belopp av 1,000

kronor eller däröver, till den myndighet och inom den tid, som ovan föreskrivits i fråga om särskild deklaration av den skattskyldige, avlämna skriftlig uppgift å beloppet av tantiëmen och grunderna för dess beräkande.

3 mom. Därjämte åligger det skattskyldig att på anmaning av Konungens befallningshavande och inom i anmaningen förelagd tid meddela upplysningar till ledning för taxeringen till krigskonjunkturskatt, såvitt honom rör, en var i övrigt obetaget att meddela upplysningar, som kunna tjäna till ledning vid hans taxering; och skall i fråga om sådan anmaning, vad i 15 § 1 mom. förordningen om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering stadgas om anmaning, som utfärdas av kronans ombud hos prövningsnämnd, äga motsvarande tillämpning.

4 mom. Varder deklaration, som i denna § omförmäles, ej i föreskriven tid avlämnad, vare den skattskyldige förlustig rätten att överklaga taxering, för vilken deklarationen skolat ligga till grund.

Vid underlåtenhet i fråga om arbetsgivares i 2 mom. stadgade uppgiftsplikt böte den försumlige tjugufem kronor.

Hörsammas icke anmaning, varom i 3 mom. är sagt, förloras rätten att överklaga taxeringen, och vare därjämte den anmanade förfallen till böter, svarande mot en tiondedel av den krigskonjunkturskatt, som påföres den skattskyldige.

Visas giltig ursäkt för underlåtenhet i fråga om deklarations- och uppgiftsskyldighet enligt denna §, äger stadgad påföljd icke rum.

Har någon i meddelad deklaration, annan uppgift eller upplysning mot bättre vetande uteslutit eller till för lågt belopp upptagit inkomst, vare påföljd som i 20 § förordningen om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering sägs.

5 mom. I fråga om skyldighet att för annans räkning avgiva deklaration, uppgift eller upplysning enligt denna förordning gäller vad i 9 § förordningen om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering för motsvarande fall är stadgat.

22 §.

Till ersättande av kostnaderna för det förberedande arbete för taxering till krigskonjunkturskatt, som skall genom Konungens befallningshavandes försorg utföras, samt övriga av taxeringsarbetet föranledda kostnader har krigskonjunkturskattenämnden att efter förslag av Konungens befallningshavande anvisa erforderliga medel.

Å nämndens sammanträdesort icke bosatta ledamöter äga åtnjuta

resekostnads- och traktamentsersättning såsom för ledamot i prövningsnämnd är stadgat.

Här omförmälda ersättningar ävensom gottgörelse, motsvarande landskamrerarens tjänstgöringspenningar, till den, vilken i anledning av landskamrerare för arbete med krigskonjunkturskatttaxeringen beviljad ledighet från vissa tjänstegöromål förordnas att samma göromål förrätta, avföras å anslaget till kostnader för taxering till skatt å inkomst och förmögenhet.

23 §.

Inom femton dagar efter krigskonjunkturskattenämndens sista sammanträde skola, utom vad Stockholms stad angår, utdrag av krigskonjunkturskattelängden, summerade i avseende å den av nämnden uträknade skatten, översändas till vederbörande häradsskrivare och magistrat för debiterings verkställande.

Efter slutad debitering av skatten åligger det häradsskrivaren och magistraten att till Konungens befallningshavande återställa utdragen.

Krigskonjunkturskattelängden skall biläggas kronoräkenskaperna för året.

24 §.

Över krigskonjunkturskattenämnds beslut må besvär anföras av kronans ombud, så ock av vederbörande skattskyldig, därest han ej, enligt bestämmelserna i 21 §, förlorat rätten därtill, och skall den omständigheten, att skattskyldig ej gjort sådan framställning, som i 17 § omförmäles, icke utgöra hinder för besvärens upptagande till prövning.

Besvären skola, ställda till kammarrätten, ingivas till Konungens befallningshavande i det län, där taxeringen skett, före klockan tolv på sista helgfria dagen i mars månad året efter det, då taxeringen ägt rum, vid påföljd att besvären eljest icke varda upptagna till prövning.

Sedan vid inkomna besvär blivit fogade utdrag av krigskonjunkturskattelängden och av taxeringslängderna, såvitt den överklagade taxeringen angår, samt förklaring över besvären infordrats från vederbörande, insänder Konungens befallningshavande skyndsamt till kammarrätten samtliga handlingar med de upplysningar och erinringar, som besvären anses påkalla.

Så snart ovan stadgade besvärstid gått till ända, översänder Konungens befallningshavande till kammarrätten förteckning å anförda besvär.

25 §.

Därest efter anförda besvär över prövningsnämnds eller kammarrättens beslut taxering till inkomst- och förmögenhetsskatt ändras eller

bliver någon åsatt för år, då taxering till krigskonjunkturskatt ägt rum, skall samtidigt vidtagas den ändring i taxeringen till krigskonjunkturskatt eller verkställas den taxering till sådan skatt, som därav må föranledas.

Det åligger Konungens befallningshavande att vid insändande till kammarrätten av besvär rörande taxering till inkomst- och förmögenhets-skatt i förekommande fall foga utdrag av krigskonjunkturskattelängden.

26 §.

Om någon på grund av efterbeskattning påföres särskild inkomst- och förmögenhetsskatt, skall, om efterbeskattningen därtill föranleder, krigskonjunkturskatt särskilt påföras honom till behörigt belopp.

Sådan skattepåföring sker i sammanhang med efterbeskattningen till inkomst- och förmögenhetsskatt och verkställs av samma myndighet.

Om klagan över sådan skattepåföring gäller vad som stadgas om överklagande av taxering till inkomst- och förmögenhetsskatt.

Har någon i uppgift eller upplysning, som avgivits till ledning vid taxering till krigskonjunkturskatt, lämnat oriktigt meddelande, eller har uppgiftspliktig underlåtit avlämna uppgift eller infordrad upplysning, och har därav föranletts, att krigskonjunkturskatt icke blivit påförd eller blivit påförd till för lågt belopp, skall, då sådant kommer till vederbörandes kännedom, särskild krigskonjunkturskatt genom taxering påföras den skattskyldige till belopp, som genom berörda förfarande undandragits.

Sådan efterbeskattning må icke ske senare än fem år efter det år, då taxering rätteligen bort ske, och verkställs under år, då krigskonjunkturskattenämnd finnes tillsatt, av denna, men eljest av vederbörande prövningsnämnd.

Då efterbeskattning till krigskonjunkturskatt verkställs av krigskonjunkturskattenämnd, antecknas densamma i den allmänna krigskonjunkturskattelängden, men i andra fall sker anteckning om efterbeskattningen i särskild krigskonjunkturskattelängd, som bilägges inkomstlängden.

Har den skattskyldige avlidit, gäller i fråga om påföring av krigskonjunkturskatt enligt denna §, vad i 22 § förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt för motsvarande fall stadgas.

27 §.

Bestämmelserna i 23 § 1 och 3 mom., 43, 44, 48, 51, 52, 53, 56, 57, 58 §§, 59 § 2 mom. samt 60 och 61 §§ förordningen om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering skola i tillämpliga delar gälla

jämval i fråga om taxering till krigskonjunkturskatt, och skall det åligga kronans ombud att i varje i krigskonjunkturskattenämndens protokoll omförmält mål låta sin mening och skälen därför till protokollet antecknas.

28 §.

Därest kammarrätten vid prövning av anmärkning, som framställts av dess revisionsavdelning, finner att krigskonjunkturskatt till följd av skrivfel, felaktig uträkning eller förbiseende icke påförts eller påförts till lägre belopp än som vederbort, äger kammarrätten, efter vederbörandes hörande, vidtagna erforderlig rättelse i skattepåföringen; skolandet till ledning vid här omförmälda granskning samtliga till grund för taxering enligt denna förordning liggande deklara-tions- och andra handlingar, vilka icke bilagts anförda besvär, i förseglade konvolut åtfölja kronoräkenskaperna vid deras insändande till kammarrätten.

29 §.

Sammandrag av krigskonjunkturskattelängderna, angivande för varje fögderi och stad påförd krigskonjunkturskatt, skall i enlighet med formulär, som fastställs av statskontoret, genom Konungens befallningshavandes försorg upprättas och till statskontoret insändas senast den 31 december, dock att för Stockholm därmed må anstå till slutet av februari påföljande år.

Så snart de till statskontoret inkomna sammandragen hunnit därstädes granskas, skall ett generalsammandrag för hela riket inom statskontoret upprättas samt genom detta verks försorg utgivas från trycket och utdelas med allmänna tidningarna.

30 §.

Krigskonjunkturskatten redovisas såsom inkomst i kronoräkenskaperna för det år, under vilket taxeringen därtill ägt rum.

31 §.

Har någon enligt denna eller förut gällande förordning taxerats till krigskonjunkturskatt för inkomst, för vilken han även i annat land påförts skatt av motsvarande slag, må han hos Konungen söka skälig nedsättning i den honom här i riket påförda krigskonjunkturskatten, och må, under

förutsättning av motsvarande eftergift i det andra landet, Konungen efter vederbörandes hörande medgiva den nedsättning, som kan finnas av rättvisa och billighet påkallad.

32 §.

Har skattskyldig ordnat sin bokföring på sådant sätt, att vinst, varom i denna förordning är fråga, redovisas senare, än i allmänhet äger rum, och har därav föranletts, att vinst, som uppkommit före utgången av det år, varunder, jämlikt 15 §, krigstillståndet skall anses hava upphört, blivit undandragen taxering enligt denna förordning, skall sådan vinst ändock vara underkastad beskattning enligt här ovan stadgade grunder för skattskyldighet.

De särskilda bestämmelser, som härutinnan erfordras, utfärdas av Konungen.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen, enligt därå meddelad uppgift, från trycket utkommit i Svensk författningssamling.

Genom densamma upphäves förordningen om krigskonjunkturskatt den 11 juni 1915.

Deklaration om tantième för krigskonjunkturskattetaxeringen år 191...

Fullständiga för- och tillnamn:

Titel:

Mantalskrivningsort för innevarande år:

Län: Stad: Rote:

Socken, köping: Församling (i stad)

By, gård, hemman och n:r Kvarter: n:r

med adressnummer:

	kronor	öre
Den av mig till årets taxering för inkomst- och förmögenhetsskatt under C I i deklarationsformuläret deklarerade inkomst utgjorde		
och fördelas på följande sätt (här angivas de särskilda inkomstkällorna och beloppet för varje inkomstkälla)		
Summa		
I denna summa ingår tantième med följande belopp (specifiserade för varje inkomstkälla)		
Summa		

Särskilda upplysningar:

(Här lämnas de övriga upplysningar, som deklaranter kan önska meddela till ledning för bedömning, huruvida och i vad mån till krigskonjunkturskatt skattskyldig krigsvinst ingår i det deklarerade tantiëebeloppet.)

Att samtliga i denna deklARATION lämnade uppgifter blivit av mig efter bästa förstånd meddelade, bekräftas på heder och samvete:

..... den 191...

Namn:.....

Titel:

Postadress:.....

Bilaga II.

Till Riksdagens Bevillningsutskott.

Genom nådig remiss den 26 innevarande maj har Kungl. Maj:t anbefallt kammarrätten att skyndsammast avgiva och till riksdagens bevillningsutskott överlämna av utskottet begärt yttrande över ett vid årets riksdag, i motion nr 325 i andra kammaren av herr Runefors, framställt förslag till förordning om krigstidsskatt.

Enligt motionärens avsikt skulle berörda förslag träda i stället för Kungl. Maj:ts för riksdagen genom proposition nr 241 framlagda förslag till förordning om krigskonjunkturskatt, och har utskottet, då motionärens förslag avsåge en skatt å skattskyldigs merinkomst över huvud taget under krigstiden och således vore byggt på en helt annan princip än en krigskonjunkturbeskattning, begärt kungl. kammarrättens yttrande beträffande »ej endast de rent skattetekniska sidorna av frågan utan även grunderna för skattskyldigheten och särskilt om och i vad mån vissa inkomstslag borde med hänsyn till billighet och rättvisa undantagas från skattskyldighet, exempelvis sådan inkomst av fast egendom, som härflyter av skogsbruk, samt inkomst av aktier i inländska aktiebolag och lotter i solidariska bankbolag».

Med anledning härav får kungl. kammarrätten anföra följande:

I motiveringen för sitt förslag har motionären bland annat åberopat de med krigskonjunkturbeskattningens rättvisa tillämplande förenade svårigheterna, och är kungl. kammarrätten ingalunda blind för att, såsom ock förra årets taxering till krigskonjunkturskatt praktiskt visat, det i många fall kan vara synnerligen vanskligt att fastställa gränsen för skatteplikten, med andra ord, att urskilja vad som är krigsvinst eller icke. Ehuru förslaget, sådant det i motionen finnes framlagt, innebär en förenkling av taxeringsförfarandet, torde det emellertid ur allmän beskattningssynpunkt vara ägnat att väcka mycket starka betänkligheter.

Krigskonjunkturskatten är en extra ordinär skatt. Den bärande grunden för densamma är, att en extraordinär inkomst, som möjligjorts genom de av kriget skapade konjunkturerna, kan och rättvisligen även bör bära en högre andel av de av kriget föranledda extraordinära utgifterna än annan mera normal inkomst. I det yttrande till statsrådsprotokollet, varmed föredragande departementschefen motiverade det för riksdagen förra året framlagda förslaget till krigskonjunkturskatt, avböjde han ock i detta sammanhang tanken på en allmän skatteförhöjning. Han ansåge det oriktigt att låta den särskilda skatt, varom vore fråga, träffa inkomstökning, som ej stode i något samband med det genom världskriget skapade läget. I princip stode han på den ståndpunkt, att endast merinkomst, som kan

tillskrivas krigskonjunkturerna, bör bliva föremål för den extra beskattningen. I överensstämmelse härmed var ock förslaget så utformat, att å ena sidan endast vissa av de inkomstgrupper, som finnas angivna i förordningen om inkomst och förmögenhetsskatt, skulle — under i övrigt angivna förutsättningar — tagas i beräkning vid bedömandet av om beskattningsbar merinkomst föreläge, men att å andra sidan samma inkomstgrupper skulle ses fristående för sig, utan egentligt sammanhang med utfallet av den skattskyldiges verksamhet i övrigt och utan hänsyn till avkastningen av hans övriga inkomstkällor. Den nya skatten fick i anledning härav i väsentlig grad karaktär av en objektsbeskattning.

Årets proposition om krigskonjunkturskatt är i allo byggd på samma principer. De föreslagna ändringarna gå väsentligen ut på att trygga ett mera effektivt genomförande av beskattningen.

Motionärens förslag till krigstidsskatt åter är, såsom utskottet erinrat, byggt på väsentligen andra grunder. Det innefattar att — under angivna förutsättningar — det merbelopp, den skattskyldiges samtliga inkomstkällor tillsammans utvisa, skall underkastas extra beskattning. Förslaget utgör, närmare besett, ej annat än en påbyggnad på inkomst- och förmögenhetsskatten, en rent personlig extra inkomstskatt på vad den skattskyldige må hava haft i inkomst mer än i medeltal under åren 1913 och 1914.

Principiellt sett synes häremot vara att erinra, att någon rationell grund för en på dylikt sätt anordnad extra beskattning knappast torde kunna uppställas. Merinkomsten blir i sammanhang med den förutvarande inkomsten beskattad redan enligt gällande skatteförordning, och till följd av progressionen träffar den ökade skatten avsevärt hårdare just merinkomsten. Något övertygande skäl för att denna merinkomst skulle i och för sig vara så mycket bärkraftigare i skattehänseende, att den utan obillighet kunde utöver den normala beskattningen tåla ett extra skattetillägg, läser ej kunna angivas. Motionärens uttalande, att den skattebetalare, som sett sina inkomster *ökade*, skulle med mera jämnmod bära en tilläggsskatt på *ökningen* än en extra tilläggsskatt skulle mottagas av den skatte dragande, som icke lyckliggjorts med någon inkomstökning, kan icke utan vidare godtagas såsom allmängiltigt. Det kan möjligen äga sin riktighet för sådant fall, då vederbörande skattebetalare är i tillfälle att använda inkomstökningen för höjning av sin personliga levnadsstandard, men icke om han måste räkna på densamma såsom medel att avveckla ingångna förbindelser, konsolidera sin affär eller dylikt. I varje händelse bygger det anförda motivet alltför mycket på subjektiva förhållanden för att kunna stödja den nya skatteprincipen.

Då det gällt att finna en starkare, objektiv grund har också motionären måst söka denna i det av krigstillståndet framkallade läget. Medan propositionens utgångspunkt är den mer eller mindre lättvunna vinst vissa personer kunnat förskaffa sig tack vare nämnda läge, ser motionären frågan därjämte och kanske mera från deras synpunkt, som den allmänna dyrtiden försatt i ett sämre ekonomiskt läge. Om en extra beskattning skall utgå, bör man, enligt motionärens tankegång, icke lägga last på börda, utan inskränka skattskyldigheten till dem, som överhuvud taget under närvarande kristid fått det ekonomiskt bättre, jämfört med senast förflutna normala år. Blotta tillvaron av merinkomst under dessa tider bör predestinera till andel i de extraordinära bördorna. Med denna utgångspunkt är det blott helt naturligt, att motionären kommit fram till principen att beskatta all merinkomst utan hänsyn till något förutsatt kausalsammanhang med

krigskonjunkturen. Vad kungl. kammarrätten nyss uttalat mot principen om beskattning av merinkomst i allmänhet synes dock behålla sitt berättigande även under förevarande exceptionella förhållanden, och även om, i betraktande av dessa, motionärens idé i förstone kan förefalla tilltalande, visar en undersökning av möjligheterna för idéns förverkligande, att densamma icke låter sig genomföras ens tillnärmelsevis i den form och den omfattning motionären tänkt sig.

Tydliggen har också bevillningsutskottet funnit, att undantag av skilda slag måste göras från en eventuell skattskyldighet för merinkomst. Utskottet har sålunda, såsom ovan antytts, särskilt ifrågasatt undantag beträffande inkomst genom skogsbruk eller från bolag, som själva äro skattesubjekt, men uppenbarligen förutsatt även andra. Enligt en i dessa dagar i Danmark antagen lag om extraordinär inkomstskatt beskattas enligt regeln merinkomst såsom sådan, men har från skatteplikten undantagits merinkomst, som har sin grund i livränta, gåva, lotterivinst, upphörande av förpliktelse att lämna undantag, olycksfallsförsäkring och, under vissa förhållanden, arv, varförutom, efter finansministerns prövning i varje särskilt fall, ytterligare undantag kunna medgivas. I Holland är hithörande extra beskattning lagd så, att varje slags inkomstökning eller vinst presumeras vara härledd av krigskonjunkturen och såsom sådan beskattningsbar, men är det lämnat öppet för den skattskyldige att göra motsatsen antaglig, i vilket fall skatteplikten bortfaller.

En uttömmande undersökning av spørsmålet om erforderliga undantag från en eventuell krigstidsbeskattning enligt motionen har givetvis icke kunnat av kungl. kammarrätten verkställas under den korta tid, som stått till buds. Vad emellertid angår de av utskottet angivna exemplen, synes, i fråga om inkomst av skogsbruk, åtminstone i vissa fall ett undantagslöst tillämpande av motionärens regel kunna leda till obilliga konsekvenser. Om t. ex. en person på en gång säljer en under många år sparad skog och, av en eller annan orsak, avdrag för minskning i skogens ingångsvärde icke erhålles vid taxeringen, blir så gott som hela försäljningssumman taxerad såsom inkomst, och skulle följaktligen i vissa fall, där den skattskyldiges normala årsinkomst är ringa, härigenom uppstå en mycket stor merinkomst. Nog vore det oberättigat att lägga extra skatt på hela denna merinkomst, som blott betyder en omvandling av en sparad kapitaltillgång.

Billigheten skulle jämväl kräva skattefrihet för ersättning i allmänhet för ackumulerat arbete, vilken händelsevis utfallit under krigstiden, till exempel en författares, konstnärs eller uppfinnars på en gång uppburna betalning för produkter av flerårigt arbete, gratifikation för långvarig anställning eller tjänst, engångsarvode för flerårigt uppdrag, ersättning för överlåtelse av upparbetad affär eller för nedläggande av viss rörelse o. s. v. Detsamma torde ock gälla om inkomst, som grundar sig på fleråriga föregående kapitalutlägg, som omsider burit frukt. Obilligt vore det väl ock att merinkomsttaxera en änka eller son, som övertagit mannens eller faderns rörelse och förut icke varit självständigt taxerad, med avseende å hela årsinkomsten såsom merinkomst.

Vill man åter befria i ett fall av sistnämnda art, är steget ej långt till frågan om nystartade företags skatteplikt, vilken fråga ingalunda löses genom en mera godtycklig nedsättning, på sätt motionären föreslagit, av skatteplikten med viss del av inkomsten.

Exemplifieringen av berättigade undantag skulle kunna flerfaldigas. Beskaffenheten av de ovan från den danska författningen återgivna eller eljest av

kungl. kammarrätten framhållna synes emellertid redan giva vid handen såsom det för dem och andra likartade gemensamma, att merinkomsten bottnar i helt andra omständigheter än krigskonjunkturen. Och helt visst skulle vid den fortsatta undersökningen ramen för den rationella skatteplikten efter hand sammanträngas, tills den rätt nära sammanföle just med gränsen mellan krigsvinst och icke krigsvinst.

Även om, efter en sorgfällig granskning av hithörande material, undantagsbestämmelserna kunde bliva relativt fullständiga, är dock att märka, hurusom förhållandet mellan regel och undantag komme att nödvändiggöra en särskild, med hänsyn till arten av ifrågavarande undantag företagen uppdelning och reduktion jämväl av respektive 1913 och 1914 års taxerade inkomster. Utan detta skulle nämligen den beskattningsbara merinkomsten bliva lägre än som vederborde. En dylik procedur bleve under alla förhållanden synnerligen besvärlig och skulle för övrigt i vissa fall, på grund av olikheten i uppställning mellan de nuvarande samt de för år 1913 gällande deklarationsformulären, möta hinder. Liknande svårigheter skulle jämväl yppas i anordningen av nu gällande formulär t. ex. för uppdelning av merinkomst av fast egendom i beskattningsbar och icke beskattningsbar del.

Av berörda och andra skäl skulle man sannolikt till slut nödgas stanna vid det holländska systemet att lägga bevis skyldigheten för tillvaron av undantag helt på den skattskyldige, antingen undantagen bleve i detalj uppräknade i författningen eller sammanfattade under beteckning av något för dem alla gemensamt moment. Men då detta moment icke gärna kunde bliva något annat än egenkapen av icke krigsvinst, skulle man så småningom på undantagens väg komma fram till den princip, vilken man icke velat hava som regel.

Med tämligen stor visshet torde därför kunna antagas, att praktiken komme att visa, hurusom motionärens förslag, behörigen modifierat, med hänsyn till resultatet föga skulle avvika från Kungl. Maj:ts, men däremot, efter allt att döma, visa sig förenat med betydande olägenheter i tillämpningen.

Bland ovan antydda undantag från merinkomstbeskattning har icke berörts det andra av bevillningsutskottet omnämnda, för aktieutdelning. Enligt kungl. kammarrättens uppfattning saknas nämligen giltiga skäl för att i detta speciella fall fritaga aktieägare från den dubbelbeskattning, som eljest äger rum i avseende på bolags till aktieägare utdelade inkomst. Om all merinkomst, som beror på ökad utdelning å aktier, skulle undantagas, komme vidare det påräknade totalbeloppet av beskattningsbar merinkomst att väsentligen nedgå. I varje fall borde väl åtskillnad göras mellan normala utdelningar och de i många fall exceptionellt stora dividender, som bero av krigskonjunkturen, t. ex. å rederiaktier.

Efter ovanstående erinringar mot huvudsakligen själva principen i det remitterade förslaget har kungl. kammarrätten att övergå till formerna för principens genomförande i praktiken, till detaljerna i den föreslagna författningen.

Den i 5 § föreslagna skatteskalen är, vad beträffar belopp från och med 20,000 till och med 320,000 kronor, lika med den i propositionen upptagna. För belopp under 20,000 kronor ger den ett för den skattskyldige mindre betungande resultat, för belopp över 320,000 kronor ökar den åter skattesatsen ganska avsevärt. Att märka är härvid, att Kungl. Maj:ts förslag avser beskattning av allenast rena krigsvinster, medan motionären under sin tariff för in all merinkomst. Kungl. kammarrätten är visserligen icke i tillfälle att exakt bedöma tariffens avvägning, men klart är, att en skala, som skall gälla varje slag av

merinkomst, måste vara väsentligt mildare. All merinkomst är ingalunda lika bärkraftig i beskattningshänseende. En normal merinkomst, beroende på exempelvis under en följd av år i ett företag nedlagda kapitalutgifter, kan icke anses lika skattekraftig som en tillfällig konjunkturvinst. Och om man finner betänklighet icke möta att av den senare utkräva en avsevärd procent i skatt, kan det knappast vara med nödig omtänksamhet om näringslivet och billighet överensstämmande att lägga samma börda på den förstnämnda. Det vill alltså synas, som om skattens utsträckning att träffa all merinkomst, av vad art den vara må, borde för att ej verka alltför orättvist och betungande, vara förenad med en avsevärd nedsättning i skattesatserna. I den danska motsvarande skatteskalen har progressionen anknutits ej blott till merinkomstens tillväxt utan ock till storleken av den totala taxerade inkomsten, så att samma merinkomst beskattas strängare i den mån den utgör del av en större totalinkomst. Även denna synpunkt torde förtjäna beaktande vid en eventuell omarbetning av tariffen.

Emot motionärens tariff kan för övrigt anmärkas, att den gjorts tillämplig även vid bolagens beskattning. Gällande inkomstskattelagstiftning gör skatteprogressionen beroende av inkomstens förhållande till bolagets kapital, och det kan icke anses på något sätt motiverat att vid en beskattning enligt motionärens förslag frångå denna princip, som för övrigt tillämpats vid den danska merinkomstbeskattningen.

Spörsmålet om taxeringsförfarandet har motionären velat lösa så, att taxeringsbestyret lagts på Konungens befallningshavande samt vederbörande prövningsnämnder. Konungens befallningshavande har enligt förslaget att upprätta en mera schematiskt affattad taxeringslängd, som prövningsnämnden får lägga till grund för den egentliga taxeringen. Det ligger i sakens natur, att det största besväret härvid komme att vila på Konungens befallningshavande, medan nämnden, utom i sådana fall, då den gör ändring i årets taxering till inkomst- och förmögenhetsskatt, blott skulle få att stadfästa det upprättade förslaget.

Härvid måste emellertid starkt ifrågasättas om, i alla händelser i år, Konungens befallningshavande skulle medhinna ifrågavarande arbete. I länen sammanträda prövningsnämnderna i början av augusti, till vilken tid berörda arbete måste vara avslutat. Ihågkommas får, att antalet eventuellt ifrågakommande skattskyldiga bleve vida större än vid krigskonjunkturbeskattningen och att undersökningen av varje särskilt fall bleve besvärligare, i samma mån bestämmelserna om skattskyldigheten invecklades genom hopandet av undantag från regeln. Tidsödande bleve särskilt, att samla upp alla erforderliga deklARATIONER för 1913 och 1914, vilket med hänsyn till deras förekomst i oavgjorda besvärsmål samt till föreskrifterna i 21 § värnskatteförordningen eller 28 § i gällande förordning om krigskonjunkturskatt skulle påkalla vidlyftig skriftväxling. Allt som allt synes tydligt, att Konungens befallningshavande icke skulle kunna medhinna det förberedande arbetet. Möjligt är även, att tiden för prövningsnämndernas sammanträden finge utsträckas. Atminstone för Stockholms vidkommande torde detta bliva av nöden. Men därav följer i sin ordning, att, i varje fall i Stockholm, uppbörden av krigstidsskatten finge ordnas på särskilt sätt, ävensom att annan besvärsoordning än den eljest för besvär över prövningsnämnds beslut gällande behövde stadgas.

Nu angivna svårigheter lära icke kunna avhjälpas på annat sätt än genom anordnande av ett särskilt taxeringsförfarande med särskild krigstidsskattenämnd

samt tilläventyrs särskilt uppbörds- och besväröförfarande. Förslag till bestämmelser i dessa delar har kungl. kammarrätten vid ärendets brådskanie handläggning naturligen icke varit i tillfälle att uppgöra.

En del smärre anmärkningar, hänförande sig till reglerandet av prövningsnämndens tilltänkta uppgift, torde, med avseende å det nyss sagda, kunna förbigås. Ej heller torde behöva beröras de konsekvenser i olika §§, som ett nytt taxeringsförfarande skulle betinga.

För övrigt må endast påpekas, att i 8 § saknas bestämmelse för det fall, att den skattskyldige endast under ettdera av åren 1913 och 1914 varit till inkomst- och förmögenhetsskatt taxerad för inkomst.

Härutöver må slutligen sättas i fråga, om ej regeln i 32 § i propositionen i en eller annan form vore på sin plats även i en författning om merinkomst. Stockholm den 30 maj 1916.

På Kungl. Maj:ts och Rikets Kammarrätts vägnar:

ALBERT PETERSSON.

Ivar Bruze.